

1981 ஆகஸ்ட் 27]

மென்றும் சொல்கிறார்கள். அது உண்மையா? டென்ட்ருக்கு அனுமதி கொடுக்கிற முறையிலே அமைச்சர் அவர்கள் இன்றே ஆணையிடுவாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகாவானந்தம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற குறிப்பில் இதுவரை இத் திட்டத்திற்குத் தேவையான பொருள்கள் சேகரிக்கப்பட்டு, திட்டத்திலுள்ள 3 மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள் கட்டுவதற்கு ஒப்பந்தக்காரர்கள் நியமிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தக் காரர்கள் நியமனத்திலே ஏதோ சிக்கல் இருப்பதாக இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசு அறிவிக்கும்.

6. அறிவிப்புகள்

பேரவை அலுவல்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. நேற்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவிற்கு இணங்க, 28-8-1981 அன்று அரசினர் சட்ட முன்வடிவு என்ற இனத்தில் 1981ஆம் ஆண்டு மதுரை-காமராசர் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 68/1981) முதலாவதாகச் சேர்க்கப்பட்டது. தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் 28-8-1981 அன்று பேரவைக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள இயலாமல் இருப்பதால், அந்தச் சட்ட முன்வடிவு 29-8-1981 அன்று சட்ட முன்வடிவுகள் என்ற இனத்தில் கடைசியாகச் சேர்க்கப்பட இருக்கிறது என்பதைப் பேரவைக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

7. அரசினர் தீர்மானங்கள்.

(அ) விதி 32-ஐ தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 32-ஐ தளர்த்தி, இப்பேரவை இன்று அரசினர் அலுவல்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஆ) தமிழகத்தில் உணவு நிலைமையும், இன்றியமையாப்

பொருட்களின் விலை நிலவரமும் பற்றிய வெள்ளை

அறிக்கை—விவாதம் (தொடர்ச்சி)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் 24-8-1981 ஆம் தேதியன்று அவைக்கு அளித்த வெள்ளை அறிக்கையின் மீது விவாதம் தொடரும்.

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

திரு. இரா. கருப்பையா; துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கைகள் நாட்டிலே புழங்கி வரக்கூடிய கருப்புப்பணம், நிதிக் கொள்கைகள் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு அடிப்படையான காரணமாக இருக்கின்றன என்று நான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். நம்முடைய மாநில அரசு விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு அடிப்படையான கொள்கைகள் சரியான முறையில் எடுத்துக்காட்டப்படக் கூடிய முறையிலே அறிக்கையில் குறிப்பிடவில்லை என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். மக்களுக்கு அத்தியாவசியப் பொருட்கள் ஓரளவிற்கு நியாய விலையில் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் நியாய விலைக் கட்டைகள் மூலமாக பாதிக்கப்படுகிற மக்களுக்கு ஓரளவிற்கு நிவாரணம் கிடைக்கக்கூடிய முறையிலே பொது விநியோகம் செய்யக்கூடிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 17,400 நியாயவிலைக் கடைகள் தமிழகத்திலே இருக்கின்றன என்றும் 109 இலட்சம் குடும்பக் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் அதன் மூலமாக விநியோகம் நடைபெற்று வருகிறது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பொது விநியோகம் என்பது பெயரளவிலே இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம் பெருவாரியாக கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு அத்தியாவசியப் பொருட்களான அரிசி, சர்க்கரை, எண்ணெய் போன்ற பொருட்கள் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை.

[முற்பகல் 11-20]

கிராமப்புறங்களிலே நிறுவப்பட்டிருக்கும் அமுதம் போன்ற அங்காடிகள் அல்லது கூட்டுறவு நிறுவனங்களால் நிர்வகிக்கப்படும் அங்காடிகள் ஆகியவைகளில் அரிசியோ அல்லது மற்றப் பொருட்களோ மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்ற நிலைமை தான் இருக்கிறது. நகர்ப்புறங்களிலே நிலைமைகளை எடுத்துக் கொண்டால், நகர்ப்புறங்களிலே இருக்கும் மக்களுக்கு ஏற்கனவே அரிசி ஓரளவுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டு வந்தது. ஏற்கனவே ஒரு நபருக்கு வாரத்திற்கு ஐந்து கிலோ என்ற அடிப்படையிலே அரிசி விநியோகிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அந்த அரிசியின் அளவு இன்றைய தினம் நபருக்கு ஒரு கிலோ என்ற அளவிலே குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகஸ்ட் ஒன்றாம் தேதியிலிருந்து மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு நபருக்கு நான்கு கிலோ அரிசிதான் கொடுக்கப்படும், அதுவும் சிறியவர்களுக்கு இரண்டு கிலோ அரிசிதான் கொடுக்கப்படும்; அதிகபட்சம் 20 கிலோ அரிசிதான் வழங்கப்படும் என்ற அளவிற்கு அரசு தன்னுடைய நிலைமையை மாற்றி உத்தரவிட்டிருக்கிறது. இதனால் பெயரளவிற்கு தான் நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி கொடுப்பது என்ற நிலைமைகள் இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதற்கு அடிப்படை காரணம் என்னவென்றால், அரசாங்கத்திடம் போதுமான அரிசி இருப்பிலே இல்லை என்ற முறையிலே கூறப்படுகிறது. நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டேன்,

1951 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

நம்முடைய ம.நிலத்திலே மொத்தமாகக் கொள்முதல் செய்யப் பட்டது 65,710 டன் அரிசி; 1,11,000 டன் நெல், நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒரு இலட்சம் டன் அரிசி தேவை என்று நாம் மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். நவம்பர் மாதம் வரையில் 11,000 டன்கள் என்ற அளவில் நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் மாதம் ஒன்றுக்கு 75,000 டன் அரிசி தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, ஒரு இலட்சம் டன் மத்திய அரசினிடத்திலிருந்து பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளைப் பார்க்கும்பொழுது, சென்ற நவம்பர் மாதத்திலேயே விவசாயிகளிடத்திலேயிருந்து போதுமான நெல்லை மார்க்கெட்டிலே இருந்த உபரிமான நெல்லைக் கொள்முதல் செய்திருந்தால் இதைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்றே தோன்றுகிறது. அன்றைக்கு விவசாயிகள், தமிழக அரசு நிர்ணயித்திருந்த விலையைவிடக் குறைந்த விலைக்கு—115 ரூபாய்க்கும் குறைவான விலைக்கு விற்பனார்கள். அந்தக் குறைந்த விலைக்கு அப்போது பெரும் வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடத்திலிருந்து கொள்முதல் செய்தார்கள். இன்றையதினம் அதையே வைத்து அதிக விலைக்கு விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்முதல் சம்பந்தமாக ஒரு புதிய நிமைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு, மாநிலங்களில் செய்யப்பட்ட கூடிய அரிசி, நெல், உணவு தானியங்கள் ஆகியவற்றின் கொள்முதல் மத்திய அரசின் கணக்கிலேதான் கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற உத்தரவிட்டிருக்கிறது; மத்திய அரசின் நிதியை வைத்துத்தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இது எந்த அளவிற்குச் சென்றிருக்கிறது என்றால், இப்பொழுது கொள்முதல் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை என்று மத்திய அரசு சொல்லிட்டாலும் சரி, அல்லது மத்திய அரசு நிதி கொடுக்கவில்லை என்றாலும் சரி, கொள்முதல் செய்யப்படமாட்டாது ஆகவே, மாநிலத்திலே யிருக்கின்ற மக்களின் தேவைகளை முழுமையாக அறிந்து கொண்டு, மக்கள் எப்பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பிலே இருக்கிற மாநில அரசு அதற்காகத் தேவையான நெல், அரிசி ஆகியவற்றைக் கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்யவேண்டிய பொறுப்பிலே இருக்க வேண்டிய மாநில அரசு, இப்படித்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற புதிய முறையை மத்திய அரசு வகுத்திருப்பதால் ஒரு புதிய நெருக்கடி இன்றையதினம் உருவாகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசின் இந்தக் கொள்கையை எதிர்த்து மாநில அரசு என்ன கருத்து வெளியிட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதனால் தமிழகத்தில் அரிசி தேவையை முழுமையாக அவர்களை எதிர்பார்க்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நியாய விலைக் கடைகளில் கொடுக்கப்படும் அரிசியின் அளவு குறைந்திருப்பதால் வெளிச்சந்தையில் அரிசியின் விலை

[திரு. இரா. தருப்பையா]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

உயர்ந்திருக்கிறது. ஒரு கிலோ சன்னரசு அரிசியின் விலை 3 ரூபாய் 80 காசு, அல்லது 4 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு விற்கிறது. அம்சரசுவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற அறிக்கையில் மூன்றே கால் ரூபாய், மூன்று ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பது சரியல்ல. கூட்டுறவு அங்காடிகளில் விற்கப்படும் விலை விவரங்களைத்தான் நான் கூறுகிறேன். அரிசியின் வெளி மார்க்கெட் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. தற்பொழுது நியாய விலைக் கடைகளில் விநியோகிக்கப்படும் அரிசியின் அளவு குறைந்திருப்பதால், மக்கள் அதிகமாக வெளி மார்க்கெட்டிற்குச் செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதால் வெளிமார்க்கெட்டில் அரிசியின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. வெளி மார்க்கெட்டில் அரிசி வாங்காமல் மக்கள் தங்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமை மாற்றுவதற்கு, அரசாங்கம் உடனடியாகக் கொள்முதல் துவக்க வேண்டும். வரும் அறுவடைக் காலத்திலாவது, மார்க்கெட்டில் உபரிபாக விற்கும் நெல் முழுவதையும் கொள்முதல் செய்வதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, சீரான விநியோகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அரிசி உணவு தானியத்தினுடைய-மொத்த வர்த்தகத்தை அரசே ஏற்றுக்கொள்வதுதான் இதற்குச் சரியான பிரகாரமாக இருக்கும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மற்ற பொருள்கள் சம்பந்தமாகவும் சில விஷயங்களை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கோதுமை சம்பந்தமாக நம்முடைய தேவை 10,000 டன்கள், கிடைப்பது 4,000 டன்கள்தான். இன்றையதினம் கிராமப்புறத்திலே இருக்கிற மக்கள் கோதுமை எப்படி இருக்கும் என்று கூட நினைத்துப் பார்க்க முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் மூன்றில் இரண்டு மடங்கு மக்கள் கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள். நகரத்திலேயும் எங்கு சென்றாலும் கோதுமை கிடைக்கவில்லை என்ற கூக்குரல்தான் இருக்கிறது. அதனாலே விரிதோகத்திலே கோளரா? கிடைக்கின்ற 4,000 டன்களை விநியோகிப்பதிலே கோளாரா, என்ன என்பதைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவே, விநியோகத்திலே இருக்கிற கோளாற்றப் பரிசீலனை செய்து, அரிசியும், கோதுமையும் முறையாகக் கிடைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரிதான், மைதா, ரவையைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டையும் சேர்த்து 10,240 டன்கள் கிடைக்கின்றன. ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு ஒரு கிலோ ரவா, மைதாதான் கொடுக்க முடியும் மாதம் ஒன்றுக்கு. ஆனால், எவ்வளவு பேர்கள் இன்றையதினம் ரவாவையும் மைதாவையும் வாங்கி உபயோகிக்கிறார்கள்? நகர்ப்புறத்திலே இருக்கிற மக்களுக்கும் கூட மைதாவும் ரவையும் கிடைப்பதில்லை.

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அதே போல்தான் பாமாலின் எண்ணெய், நல்லெண்ணெய் விலை என்றைக்கும் இல்லாத அளவு உயர்ந்திருக்கிறது. நல்லெண்ணெய் ஒரு கிலோ ரூ. 15.50 காசு அளவுக்கு இன்றைய தினம் உயர்ந்திருக்கிறது. அதை ஈடு செய்ய ரூ. 8½-க்கு பாமாலின் ஆயில் விற்கப்பட்டதால், அதை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்து விநியோகிக்கின்ற பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. நமக்கு மத்திய அரசு ஒதுக்குகிறது. அப்படி ஒதுக்கக்கூடிய பாமாலின் எண்ணெய் எங்கு செல்கிறது என்று தெரியவில்லை. இன்றையதினம் அது மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை, கிடைக்கக்கூடிய பாமாலின் எண்ணெய் இந்த மாதம் வாங்கியவர்களுக்கே அடுத்த மாதமும் வழங்கப்படுகிறது. முறையாக ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை நிர்ணயித்து, அனைத்துக் கார்டுகளுக்கும் அதனைக் கொடுப்பதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். விநியோகத்திலே என்ன கோளாறு? சில நேரங்களிலே யாருக்கும் கிடைக்காத நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, விநியோகத்திலே இருக்கிற இம் மாதிரியான கோளாறுகளைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களிலே, மண்ணெண்ணெய் நியாயவிலைக் கடைகளிலே கொடுப்பதே கிடையாது. எந்தக் கிராம அங்காடியிலும் கொடுக்கப்படுவதில்லையென்று நான் தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அசைச்சர் அவர்கள் மாவட்டங்களுக்குப் பயணங்களை மேற்கொள்ளக்கூடிய நேரங்களிலே திடீரென்று கிராம அங்காடிகளுக்குச் சென்று அங்கே இம்மாதிரியான பொருள்கள், மண்ணெண்ணெய் ஆகியவை, விநியோகிக்கப்படுகிறதா என்பதைச் சோதித்துப் பாசீப்பதுகூடச் சரியாக இருக்கும். மண்ணெண்ணெய் கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய அங்காடிகளிலே விநியோகிப்பதே கிடையாது, விநியோகிப்பதும் சரியான முறையிலே இல்லை. ஆகவே, குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமன்றால் இன்றைக்குப் பெயரளவிலேதான் மக்களுக்கு விநியோக ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. அதிகாரிகள் வைத்துது, அவர்கள் சொல்வது என்று வைத்துக்கொண்டு, இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 'எல்லாம் சரியாக நடக்கிறது. இதன் மூலமாக இன்றையதினம் ஓரளவு கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது' என்று கூறுவது சரியாக இருக்காது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, சரியான முறையிலே, இன்றையதினம் அத்தியாவசியமான பொருள்களை முறையாக விநியோகம் செய்வதற்காக நியாயவிலைக் கடைகள் செயல்படுவதிலே ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அரிசி போன்றவற்றை விநியோகிப்பதிலே ஏற்படுகிற கோளாறுகளை நீக்க, அனைத்துப் பொருள்களையும் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து, விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும், இதர பொருள்களை நியாயமான முறையிலே கொள்முதல் செய்து, அடக்க விலையில் இல்லாவிட்டாலும், நியாயமான விலையிலே விநியோகிக்க அரசு பொறுப்பேற்க வேண்டும்,

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

அதை செய்யாத வரையில், அத்தியாவசியப் பொருள்களைக் கூட, வாங்குவதற்குத் தேவையானவைகளைக் கூட வழங்க நாம் தவறியவர்கள் ஆவோம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மற்ற பொருள்களைப் பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்த வெள்ளை அறிக்கையிலே எல்லா பொருள்களையும் பற்றி மிளகாயைப் பற்றி, மல்லியைப் பற்றி, பருப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், சென்ற ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் விற்ற விலையையும் இந்த ஆண்டு விற்கிற விலையையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு மிளகாய் ஒரு கிலோ ரூ. 7½-க்கு விற்றது. இந்த ஆண்டு ரூ. 16க்கு விற்கிறது. மல்லி சென்ற ஆண்டு ரூ. 5½-க்கு விற்றது. இந்த ஆண்டு, அதன் விலை ரூ. 10 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. துவரம் பருப்பு ரூ. 5.20 ஆக இருந்தது, இப்பொழுது ரூ. 5.80 ஆக இருக்கிறது. புளி ரூ. 8.50 ஆகியிருக்கிறது. அரசு உற்பத்தி செய்கிற கே புரம் மடர்க் சலவை சோப்பினுடைய விலைகூட இன்றையதினம் உயர்ந்திருக்கிறது. ப. வினுடைய விலை உயர்ந்திருக்கிறது. எல்லா பொருள்களுடைய விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது. அரசு மூலமாக விநியோகிக்கப்படுபவை சொசைட்டிகள் மூலமாக விநியோகிக்கப்படுபவை அனைத்தினுடைய பொருள்களின் விலையும் இன்றைக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, அதன் காரணமாக மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அத்தியாவசியப் பொருள்களை, ஓரளவுக்கே சீரான முறையிலே விநியோகித்து, சரியான முறையிலே விநியோகித்து, அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும்.

[முற்பகல் 11.30]

காய்கறி விலையைப் பற்றி நான் குறிப்பிடத் தேவையில்லை. அதைப்பற்றி அரசாங்கமே கூறி இருக்கிறார்கள். விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்று. ஆகவேதான் இன்றையதினம் இந்த நிலைமையிலே நம்முடைய தமிழகத்திலே அதிகமாக இன்றையதினம் வறுமைக் கேட்டுக்ருக் கீழே இருக்கிற மக்கள் 62.5 சதவிகிதம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு முழுமையாக ஒரு வேளை சாப்பாடு சாப்பிடுவதற்கு வகையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய மக்கள் 62.5 சதவிகிதத்தினர் இருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலே 44.2 இலட்சம் விவசாயத் தொழிலர்கள் இருக்கிறார்கள். கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அன்றாடம் தங்களுடைய வாழ்க்கையிலே கிடைக்கக்கூடிய 2 ரூபாய், 4 ரூபாய் கூலியை வைத்துக் கொண்டு தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே அவர்களுக்கு முதன்மையாக இம்மாதிரியான நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக அரசு—அனைத்துப் பொருள்களையும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை—அரிசி போன்ற முக்கியமான பொருள்களையாவது, அவர்களுக்கு உத்தரவாதமாகக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அதே நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புவது, கேரள மாநிலத்திலே இம்மாதிரியான அத்தியாவசியப் பொருள்கள் சீரான முறையில் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதும், அதை இந்தியாவிலே உள்ள அனைத்து மாநிலங்களும் மத்திய அரசும் பாராட்டுகின்றன என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, அனைத்து கிராமங்களிலும் இருக்கின்ற மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்கள் முறையாக, சீராகக் கிடைப்பதற்கு உத்தரவாதமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு உயர்ந்து வரும் விலைவாசி காரணமாக கஷ்டப்படுகின்ற அல்லல்படுகின்ற மக்களுக்கு ஒரு சில நிவாரணத்தையாவது அளிக்கவேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலே அதற்கான முயற்சிகளிலே, அரசு ஈடுபடவேண்டும். சீர்தேட்டைந்து இருக்கும் விநியோக முறைகளை முறைப்படுத்துவதற்காக ஏற்பாடுகளை அரசு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த முறையிலே, அரசு மொத்தமாக உணவு தானியங்களின் மீது மத்திய அரசு ரொல்வி இருக்கிற கொள்கையின் அடிப்படையில் பார்த்தால் நாம் தமிழகத்தில் அதைக் கொள்முதல் செய்ய முடியாது. அதற்கான பொறுப்பையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதற்கான உதரவாதமும் இருக்காது. ஆகவே தமிழக அரசு வரக்கூடிய அறுவடையிலே உபரி நெல்லையும், தானியத்தையும் முழுமையாகக் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு உத்தரவாதமான முறையிலே தேவையான அரிசி இருப்பை ஏற்படுத்தி மக்களுக்குத் தேவையான அரிசி நெல் இருப்பை, விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே அதிகமான மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு உத்தரவாதமாகக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஒரு மாதத்திலே தஞ்சாவூரிலே அறுவடை வரவிருக்கிறது. அதற்கான முறையில் உபரி நெல்லைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். ஏற்கனவே நிறையக் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். அது முடியாது என்பதில், இன்றைக்குக் கொள்முதல் செய்வதிலே ஏற்படக்கூடிய தவக்கம், தயக்கம் அதற்கான காரணம் என்ன என்பதை யாராலும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதைச் செய்யாமல் அரசு விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. என்பது யதார்த்தமாக அனைவரும் அறிந்த உண்மை. ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் உடனடியாக அதற்கான ஏற்பாடுகளை இப்போதிருந்தே நமது அரசு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, கொள்முதல் என்பது பெயரளவிலே இருக்கிறது. அதை மாற்றி கறாரான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்: மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற வெள்ளை அறிக்கையின் மீது பேசுகிற வாய்ப்பை அளித்தமைக்குத் தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

அரசாங்கத்தாலே அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அறிக்கை தமிழகத்தினுடைய உணவு நிலைமையையும், தமிழ்நாட்டிலே நிலவக்கூடிய நிலைமைகளையும் கிடைக்கக்கூடிய அத்தியாவசிய பொருள்களை தமிழகத்தினுடைய மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வகையிலே பணியாற்றி வருகிற தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அரசு ஏற்பாடு எளிய மக்களுக்கு அத்தியாவசியப் பொருள்களுடைய பற்றாக்குறை இல்லாமல், சீரான வகையில் கிடைக்கக்கூடிய செயல்களைச் செய்து வருகிறது என்பதையும் இந்த முயற்சிக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஆதரவு அதிகம் இல்லை என்றாலும், அவர்களுடைய கொள்கைகள் இந்த அரசு எடுக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்தரக்கூடிய திட்டங்களுக்கு உறுதுணையாக இல்லை என்றாலும் கூட, இருக்கக்கூடிய வசதிகளை வைத்துக் கொண்டு தமிழகத்தினுடைய நலனைப் பாதுகாக்கின்ற முறையில் அந்த மக்களுக்கு அத்தியாவசியப் பொருள்களின் பற்றாக்குறை இல்லாமல், அவர்கள் பெறக்கூடிய வகையிலே சிறப்பாக பணியாற்றி அதன் மூலமாக தமிழக மக்களுடைய ஆதரவையும் பாராட்டுதலையும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு பெற்றிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்திலே வரலாறு காணாத வகையில் மிகப்பெரிய வறட்சி ஏற்பட்டு, அந்த வறட்சியைச் சமாளிப்பதற்கு அரசினுடைய அனைத்து இயந்திரங்களையும் பயன்படுத்தி, வறட்சியினுடைய கொடுமை இன்று தணிந்து இருக்கிறது. வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிற நேரத்திலேகூட தமிழகத்திலே பஞ்சம் வராத சூழலிற்கு நிலைமைகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த அரசு செய்திருக்கிற நல்ல பயனாக நியங்க மூலம் அத்தியாவசிய பொருள்கள் எல்லே ருக்கும் பங்கிட்டுத் தந்த தாத்தான் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1975-க்கு முன்னால் நல்ல விளைச்சல் இருந்த காலத்தில்கூட, நெல்லுடைய உற்பத்தி அதிகமாக இருந்த காலத்தில்கூட, நெல்லோ, அரிசியோ தமிழகத்திலே கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்தின் எல்லைகள் எல்லாம் ஒரே நாளில், இரவில் வெளிமாநிலத்தின் வியாபாரிகளுக்கு திறந்து விடப்பட்டுத் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து அரிசி வெளி மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய— வெளிமாநிலங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், வெளி நாடுகளுக்கும் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய— நிலைமை உருவாக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. அப்போது கேரளாவிலிருந்து தமிழகத்திற்கு, சென்னைக்கு வந்திருந்த அந்த மாநிலத்தினுடைய அமைச்சர் ஒருவர் கூடச் சொன்னார்கள். நாங்கள் தமிழகத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு முன்னியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். ஏனென்றால் எங்களுடைய மாநிலத்திலே அரிசி பற்றாக்குறை குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். காரணம் தமிழகத்தில்தஞ்சை யில் இருக்கிற அரிசியை கேரளாவிற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு அவர்கள் அனுமதித்தார்கள்.

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

அதேபோல சவுதி அரேபியா, குவைத் போன்ற நாடுகளிலே கூட தமிழகத்தினுடைய அரிசி பஞ்சமில்லாமல், பற்றாக்குறை இல்லாமல் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமைய உருவாக்கியவர்கள், இன்று தமிழ் தினுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு நிர்வகத்திலே உணவு பொருள்களின் பங்கீட்டிலே தவறு என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட பங்கீட்டு முறைதான் தேவை என்று சொல்கிறார்கள். தமிழகத்திலே கடும் வறட்சி ஏற்பட்டு வறட்சியால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே கூட பொருள்கள் இன்று கிடைக்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்கியது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உதுமட்டுமல்லாமல், தமிழ் தினுடைய வறட்சி வந்திருக்கிற இந்த நேரத்திலே எல்லாவிதமான பொருள்களின் உற்பத்தியும் குறைந்திருக்கிறது; தேவைகள் அதிமமாக இருக்கின்றன. இருப்பினும் பற்றாக்குறை சிறிது இருந்தாலும், வலை சற்று அதிகமாக இருந்தாலும் கூட இந்தப்பொருள்கள் இல்லையென்ற நிலைமையில்லாமல் எல்லோருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய நிலையை இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. எனவே பஞ்சம் இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அரசு மெயல் எண்ணெய், புளி, பருப்பு போன்ற தீவிரவசிய பொருள்கள் தராளமாகக் கிடைக்க வழியை யிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். தமிழகத்தில் கிராமங்கள் தோறும் நிபாயவிலைக் கடைகளைத் திறந்து—17,400 கடைகளைத் திறந்து—பொருள்கள் கிடைக்கக்கூடிய திட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலே இருக்கிறவர்கள் நகரங்களில் இருப்பவர்களைப் போல பொருள்களை வாங்கிப் பயன்படுத்துகிற வகையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு செய்திருக்கிற திட்டம், பொருள்கள் நிபாய விலை கடைகள் மூலமாக மக்களுக்குக் கிராமங்களில் கிடைப்பதற்கு வழி செய்திருக்கிறது.

[முற்பகல் 1:40]

அப்படிச் கடைகளிலே கொண்டு வரப்போகின்ற இங்கொன்றுமாக குறைகள் இருக்கின்றன என்றால் அந்தக் குறைகளுக்கு என்ன காரணம் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே கூட்டுறவு அங்காடிகளிலே இருக்கின்ற 1977-க்கு முன்னாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாற்றுக்கட்சிகள் தேர்ந்தவர்கள் புரட்சித் தலைவர் அரசின் கொள்கைகளுக்குக் குரோதம் விளைவிக்கின்ற வகையிலே இந்த அரசுக்குக் கேட்டபெயர் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இந்தச் சங்கங்களிலே தலைவர்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தியாவசியப் பொருட்களை வாங்கி வநியோகிக்க முன்வரவில்லை. என் தொகுதியிலே கூட அப்படிப்பட்ட நிபந்தனை நடைபெறுவதை என்னால் சொல்ல முடியும். அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளே அரிசி மண்ணெண்ணெய் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களை வாங்கி

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்] [1981 ஆகஸ்ட் 27]

விநியோகிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றபோது அந்தப் பொருட்களை வாங்கி, விநியோகிக்க அவர்கள் முன்வருவதில்லை. அதனால் அரிசி பற்றாக்குறை வருகிறது என்கிறபோது அரசு அப்படிப்பட்ட இடங்களில், அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் பக்கத்தில் அமுதம் அங்காடிகளைத் திறந்து, அங்கே மக்களுக்கு அரிசி போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களை வழங்கிவருகிறது; மக்களுக்கு அரிசிப் பஞ்சம் இல்லாமல் செய்திருக்கிறது. இந்த வகையில் அந்த அங்காடிகளில், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசின் கொள்கைகளுக்கு விரோதமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய தவறுகளைக் களைய, அவர்களைத் தண்டிக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல தஞ்சை மாவட்டத்திலே 130 அமுதம் அங்காடிகளைத் திறக்க அனுமதி அளிக்கப்பட்டும் இன்னும் திறந்து, அங்கே பொருட்கள் விநியோகம் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. அந்தக்குச் காரணம் இப்போது கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே, அங்காடிகளிலே இருக்கிற ஊழியர்களுடைய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களைத்தான் அங்கே நியமிக்க வேண்டுமென்றும் மற்றவர்களை நியமிக்கக்கூடாது என்றும் சொல்லி, அந்தக் கடைகள் செயல்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அங்கே அவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருப்பதால், அங்கே வேறு யாரையும் நியமிக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள், எனவே தஞ்சை மாவட்டத்தில் திறக்கப்படாமல் இருக்கிற அமுதம் அங்காடிகளை உடனடியாகத் திறந்து வைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அத்தியாவசியப் பொருட்கள் எல்லாம் அங்கே வழங்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது விவசாயப் பணிகள் நடந்து வருகின்றன. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மாலை 6 மணிக்குமேல்தான் தாங்கள் செய்த வேலைக்குச் சம்பளம் பெற்றுவந்து, கடைகளிலே தங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை வாங்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கடைகளில் எல்லாம் அவர்கள் பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்கின்ற வகையிலே மாலை 8.20 மணி வரையில் அங்காடிகளைத் திறந்துவைக்க அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல கடைகள் திறந்து வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அங்கே பொருட்கள் பற்றாக்குறை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில் கண்காணிப்புகள் இருக்க வேண்டும். அந்தக் கண்காணிப்பைச் செய்வதற்காக வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல கூட்டுறவுச் சங்க அதிகாரிகளுக்கும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அமுதம் அங்காடிகளைத் கண்காணிக்க அங்கே இருக்கிற சிவில் சப்ளை அதிகாரிகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளுக்கும், கூட்டுறவுச் சங்க அதிகாரிகளுக்கும் அதிகாரம்

1981 ஆகஸ்ட் 27 [திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் நல்ல முறையில் கண்காணிப்பு செய்கின்ற பணியையும் இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்படி பல்வேறு வகையில் அரசு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து, தமிழ்நாட்டில் உணவு பற்றாக்குறை ஏற்படாமல், இருக்கிற உணவுப் பொருட்களை முறையாகப் பங்கிட்டுப் பணிகளைச் செய்து, நல்லாட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசைப் பாராட்டி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு காலத்திலே மூவேந்தர் இந்த நாட்டை ஆண்டார்கள் என்பதை நினைவுப்படுத்துகின்ற வகையிலே அவர்களின் பிரதிநிதிகள் போலே இங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிற மூன்றே மூன்று அமைச்சர்களும் முன் வரிசையில் இருக்கிற அமைச்சர்கள் எல்லாம் எழுந்து வெளியே நடமாடப் போய் விட்டாலும் நடமாடும் பல்கலைக் கழகமான மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இருந்து இந்த வெள்ளை அறிக்கையிலே நாங்கள் என்ன சொல்கிறோம் என்று அறிந்துகொண்டிருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இங்கே காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பில் இந்த வெள்ளை அறிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு விழைகின்றேன்.

வெள்ளை அறிக்கை நல்ல உள்ளத்தோடு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கின்ற நிலையினை எடுத்துச் சொல்வது என்பது மட்டுமல்லாமல் இருக்கின்ற சிரமங்கள் என்ன என்பதையும் புரியும்படி தந்திருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே தற்போது பெட்ரோல், மசல் போன்றவற்றின் விலைவாசிகள் ஏறி இருக்கின்ற நிலையிலே பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியிலே இந்த அரசு நாட்டுமக்கள் நலிவுற்றுவிடக்கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தோடு செய்திருக்கின்ற நடவடிக்கைகளை எல்லாம் அதிலே குறித்திருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் நாம் பாராட்டுகிறோம். உண்மை நிலையை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக வறட்சியின் காரணத்தாலே 3.32 இலட்சம் ஹெக்டேர்களில் நெல் பயிரிடப்பட முடியாத நிலை இருந்தது என்பதை சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். எனவே வறட்சி இருந்தது, அதன் மூலம் நெல் விளைச்சல் குறைவாக இருந்தது என்பதை எல்லாம் சொல்லி மத்திய அரசிடம் நாம் அவர்களிடம் ஒதுக்கவேண்டிய அளவுக்கு ஒதுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் ஒதுக்கவில்லை என்பதையும் சொல்கிறார்கள். 40 சதவீதம் லெவியை நெல் வாங்குகின்றவர்களிடமிருந்து அரசு பெற வேண்டும் என்ற முயற்சி மக்களுக்காக அதிக அளவு நெல்லை வாங்கி சேமித்து வைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

ஆனால் 40 சதவீதம் என்ற அந்த லெவி இருக்கின்ற காரணத்தாலே அதை வாங்குகின்ற வணிகர்கள் 40 சதவீதம் நெல்லை 100 ரூபாய் என்ற அளவுக்குக் கொடுக்கவேண்டி இருக்கின்றது. அதையே அவர்கள் 150 ரூபாய்க்கு வெளியே இருந்து வாங்கி 100 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கவேண்டிய காரணத்தாலே ஏறத்தாழ அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற இழப்பு 50 ரூபாய் சுமாராக வருகின்றது. அந்த இழப்பு அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தாலே அவர்கள் வாங்குகின்ற உணவினுடைய அளவினை வெளியே கணக்கு காட்ட மாட்டேன் என்று சொல் கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. அரிசி மில் வைத்து இருப்பவர்க ளும், இந்த வணிகத்திலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களும் இந்த லெவி குறைவாக இருக்குமேயானால் சரியாக அதன் கணக்கை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுப்பதற்கு முடியும் என்கின்ற தகவலை நமக்கு, அடிக்கடி தந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே 40 சதவீதம் என்ற அதிக அளவை வைத்திருப்பதன் காரணத்தாலே நமக்கு எதிர்பார்த்த பலன் கிடைத்திருக்கிறதா என்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு இலட்சம் டன் வேண்டுமென்று நாம் கேட்டால் இவர்கள் 60 ஆயிரம் டன் தான் தருகிறார்கள் என்ற கணக்கு இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எப்போது 40 ஆயிரம் டன் நமக்குக் குறைவாக கிடைக்கின்றதோ அப்போது அதனாலே விலைவாசி ஏற்றமும் ஏற்படக் கூடும் என்பதனை நாம் சொல்லாமலேயே எல்லோரும் தெரிந்து கொள்வார்கள். இந்த அரசு மட்டுமே இந்த விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு பொறுப்பல்ல என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்கிற ஒரு வரியாக இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையானதாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது.

பொது விநியோக முறையினை எடுத்துக் கொண்டால் ஏறத்தாழ 17,400 கடைகளின் மூலம் விநியோகம் நடைபெறுகிறது என்று இந்த வெள்ளை அறிக்கை கூறுகின்றது. அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையும் கோட்பாடும் எதுவாக இருக்கின்றது என்பதைச் சொல்லவேண்டும் என்றால் ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு ஒரு நியாய விலை கடை என்பதை லட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு ஒரு நியாய விலைக் கடை என்று சொன்னால் கால் கடுக்க மணிக்கணக்கில் நிற்காமல், காத்து இருக்காமல் மக்கள் வாங்கிக் செல்ல முடியும். அதுவும் கிராமப்புறத்தில் இருக்கின்ற மக்களாயினும் சரி, சென்னை நகரத்தில் இருக்கின்ற மக்களாயினும் சரி அவர்கள் எல்லாம் வேலைக்குப் போகிற நேரத்திலே இந்த கடைகளில் காத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்தால் பெறுகின்ற சாகசம் போய் சில நேரத்திலே காத்திருந்து, காத்திருந்து, பார்த்திருந்து கடைசியிலே பாமாயில் போன்றவைகள் இல்லை என்று சொல்கிற போது வெறுங்கையோடு போகிற விரக்தி நிலையும் அவர்களுக்கு ஏற்படுவதை நாம் பார்க்கின்றோம்,

1981 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. குமரி அனந்தன்]

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்றவேண்டும் என்றால் போதுமான இருப்பு இருக்கவேண்டும் என்பது ஒரு புறம் இருக்க, அந்த இருப்பினை மத்திய அரசு நமக்குத் தரவேண்டும் என்பதும் ஒரு புறம் இருக்க, நீண்ட நேரம் மக்கள் காத்திருக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்று சொன்னால் ஆயிரம் குடும்பத்தினர்க்கு ஒரு கடை என்ற நியதியை உடனடியாக அரசாங்கம் நிறைவேற்ற முன்வரவேண்டும் என்று நான் அன்பேடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அப்படி ஆயிரம் குடும்பத்திற்கு ஒரு கடை என்று வந்து விட்டால் கிராமங்களில் தற்போது ஒரு நபரை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த எண்ணிக்கையினை இரண்டு நபர் என்ற வகையிலே உயர்த்த வேண்டும். சென்னையிலே தற்போது 4 பேர்கள் இருக்கிறார்கள், சராசரி 2 பேர் என்று கணக்கிட்டாலும் கூட 73,200 பேர்களுக்கு வேலை உடனடியாகக் கிடைக்குமாகையால் அவ்வாறு 73,200 பேர்களை வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மக்களுக்குக் காத்திருக்கவேண்டிய தேவையும் இல்லை; வேலை கிடைக்காமல் காத்திருக்கின்றவர்களுக்கு வேலையும் கிடைக்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. 73,200 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய நிறுவனம் ஒரு பெரிய வாய்ப்பு நமது மாநிலத்திலே உணவு அமைச்சராகவும் நிதியமைச்சராகவும் இருக்கின்ற நாவலர் அவர்களுக்கு இருக்கின்றது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஏற்கனவே பல பெருமக்கள் சொன்னார்கள். இந்தக் கடைகள் எல்லாம் கிராமப்புறத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் பணிக்குச் செல்கிற நேரத்திலே திறந்தும், பணிகளுக்குச் சென்றுவிட்டு வருகின்ற நேரத்திலே மூடியும் இருக்கும். இந்த நிலையினை மாற்றி அவர்கள் எல்லாம் காங்குகின்ற வகையிலே கடைகளைத் திறந்து வைக்கவேண்டும் என்ற தகவலை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

அடுத்து செம்பனை என்று சொல்லப்படுகின்ற மரத்திலிருந்து தயாரிக்கப்படுகின்ற பாமாயிலை நமது நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சீதோஷ்ண நிலை அந்தமான் தீவு, கேரளா, ஊட்டி போன்ற பகுதிகளிலே இருந்தாலும் அதிகமாக அந்த முயற்சியிலே ஈடுபடவில்லையோ என்ற ஐயுணர்வு வருகின்றது. மலேசியா போன்ற பகுதிகளுக்கு நான் சென்றிருந்தபோது இந்த செம்பனையினுடைய வளர்ச்சியைப் பார்ப்பதற்கு எனக்குவாய்ப்பு கிடைத்தது. 24 மாதங்களிலே பலனை கொடுக்கிற ஒரு மரம் இந்த செம்பனை என்று அங்கே சொல்லப்படுகிறது. அந்தச் செம்பனையிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகிற இந்த எண்ணெய், மனித குலத்திற்குப் பயனற்றது என்ற நிலைமை போய், இன்று மனித குலத்திற்குத் தேவை என்று சொல்கிற ஒரு நிலை வந்திருக்கிறது.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

காரணத்தாலே, எவ்வளவு ஒதுக்கீடு வேண்டுமோ அந்த ஒதுக்கீட்டை நம் மாநில அரசாங்கம் கேட்டிருக்கிறது. கடந்த 7 மாதங்களிலே எவ்வளவு ஒதுக்கீட்டை நம் அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டது என்று கேட்டால், 77,000 டன் ஒதுக்கீடு தருமாறு கேட்டிருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கியது 19,400 டன் தான் என்று சொன்னால், ஏழு மாதத்திற்குரிய தேவையை கேட்கிற போது, 2 மாதத்திற்குரிய தேவையைத்தான் மத்திய அரசு தந்திருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது, தமிழக அரசு மட்டுமே இதை ஈடு செய்துவிடமுடியாது.

இறக்குமதி செய்கிற அந்த உரிமம் எல்லாம் வழங்குவதும் மத்திய அரசாங்கம் தான். அது மட்டும் அல்ல, எந்த தனிப்பட்ட வியாபாரியும் அதனைப் பெறமுடியாது. அப்படி தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் அதனைப் பெற வேண்டும் என்று சொன்னால் 150 விழுக்காடு அதற்கு வரி செலுத்த வேண்டும், ஆனால் ஸ்டேட்டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் அதனை வரவழைக்கிறது என்று சொன்னால், 5 சதவீதம் வரி செலுத்தினால் போதும். அப்படி 5 சதவீதம் மட்டுமே வரி செலுத்துகிற ஸ்டேட்டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிற நேரத்தில் 150 சதவீதம்செலவு செய்து எந்த தனிப்பட்ட வியாபாரியும் அதனைக் கொண்டு வர முடியாது. அப்படி கொண்டு வர முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிற காரணத்தினாலே மத்திய அரசாங்கமே தனது நிறுவனத்தின் மூலம் முழுபொறுப்பையும் ஏற்று, மாநில அரசுகளுக்கு தேவைக் கேற்ப அதனை வழங்குவார்களேயானால், நிச்சயமாக பாமாயில் எண்ணெய் இல்லை என்கிற பிரச்சனையே இருக்காது.

இருப்பதை ஒதுக்கிக் கொடுத்தாலும் கூட சில இடங்களிலே அது கடைகளுக்கே வரவில்லை என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படியே கடைகளுக்கு வந்தாலும் கூட, சில இடங்களிலே பொது மக்களுடைய கைகளுக்கு வராத நிலையும் இருந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். ஆதாரமாகச் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னால், எனக்குக் காலையிலே கூட ஒருவர் மனு கொடுத்திருக்கிறார். இப்படி பல இடங்களிலே நடந்திருக்கிறது. மனு கொடுத்ததை மட்டும் சொல்கிறேன். எல்லா இடங்களிலும் மனம் இருந்திருக்கும். ஆனால் மனு கொடுப்பதற்குரிய நேரம் இருந்திருக்காது. விருகம்பாக்கம் நடேசநகர் பகுதியிலே இருக்கிற பொதுமக்களுக்கு கடந்த 2 மாதங்களாக, சரியாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஜூன், ஜூலை ஆகிய இரண்டு மாதங்களிலே பாமாயில் என்று சொல்லக்கூடிய எண்ணெய் கண்ணில்கூட காட்டப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

நிலைமை அப்படி இருக்கிறதே என்று சிவில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகளைக் கேட்டால், அவர்கள் நாங்கள் ஒதுக்கிவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒதுக்கிவிட்டோம் என்று சொல்கிற போது, என்ன ஆயிற்று என்று யோசித்தால், யாராவது அதை ஒதுக்கிவிட்டார்களோ என்று சொல்கிற சூழ்நிலையிலே நமக்கு எண்ணம் தோன்றுகிறது. அப்படி நடக்காமல் இருக்க வேண்டும்

1981 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. குமரி அனந்தன்]

என்றுதான் நாம் ஆசைப்படுகிறோம். ஆனால் அப்படி ஒரு எண்ணம் தோன்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் எல்லாம் நம் மத்தியிலே ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் மத்திய அரசாங்கம் நமது தேவைக்கேற்ப அதனைத் தரவேண்டும் என்று, நமது உறுப்பினர்கள் அனைவரும், தமிழக மக்களுடைய நலன் கருதி, கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல், மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இதிலே ஒரே ஒரு நல்ல அம்சம் என்ன என்று சொன்னால் சில நாட்களாக சர்க்காரையின் விலை குறைந்திருக்கிறது. அப்படிக்குறைந்திருக்கும் விலை நீண்ட நாட்களுக்கு அப்படியே நிலைத்து இருக்கவேண்டும் என்றுதான் நாம் ஆசைப்படுகிறோம். நிலைத்து நிற்கும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே சொல்வதாக இருந்தால், மாண்புமிகு நிதியமைச்சராகவும் உணவு அமைச்சராகவும் இருக்கும் நாவலர் அவர்கள், கல்யாணம் போன்ற சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளுக்காக பெற்றோர்கள் அல்லது உற்றார் உறவினர்கள், தேவையான சர்க்கரை வேண்டும் என்று கேட்டால், அதை அரசாங்கம் கிலோ 6 ரூபாய் விலைக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதை குறைத்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய முன் வரவேண்டும். ஏனென்றால் வெளி மார்க்கெட்டிலே 51½ அல்லது 5½ ரூபாய் என்று கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலே, அரசாங்கம் அதை இன்னமும் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே இதையெல்லாம் பொது மக்களின் நலனை உத்தேசித்து அவ்வாறு செய்ய முடியுமா என்பதை அரசு தீவிரமாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். 6 ரூபாய்க்கு கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதை இன்னும் குறைக்க வேண்டும் என்று நான் அன்போடு அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த இங்கே சில பட்டியல் கொள்வனப்பட்டுக்கிறது. அதிலே எவை எவைகளெல்லாம் எவ்வளவு விளைந் தன என்று பார்க்கிறபோது அரிசி, சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு, துவரை, உளுந்து, கொண்டைக்கடலை, பாசிப்பயிறு, வேர்க்கடலை, எள், மிளகாய்வற்றல், கொத்தமல்லி ஆகிய அனைத்தும் நமது தேவைக்கேற்ப, அல்லது தேவையினுடைய அளவை ஒட்டி கிடைக்கவில்லை, இரண்டைத் தவிர, மன்னிக்க வேண்டும். போன ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு குறைச்சல் விளைச்சல் ஏற்பட்டதிலே இவ்வளவும் அடங்கியிருக்கிறது இரண்டைத்தவிர. துவரை போன தடவை 39, இந்தத் தடவை 40 இலட்சம் டன்கள் விளைந்திருக்கின்றன. அதாவது ஒரு புள்ளி உயர்ந்திருக்கிறது. அவ்வளவுதான். யாரோ ஒரு பெரும் புள்ளி அதனை தன்னுடைய நிலத்திலே பயிர் செய்ததின் விளைவாக, இந்த ஒரு புள்ளி அதிகமாகியிருக்கிறது.

அதைப்போலவே, பாசிப்பயிறு .32 ஆக சென்ற ஆண்டு விளைந்தது இந்த ஆண்டு .35 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த விவரங்களைத் தவிர வேறு எதுவும் சொல்வதற்கு இயலாத நிலைமையில் கிள்ளி எடுக்கிற அளவிற்கு மட்டும்தான் விளைச்சல் அதிகமாக இந்த இரண்டிலேயும் இருக்கிறதே தவிர, அதிலே கூட

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1981 ஆகஸ்ட் 27]

அள்ளி எடுக்கிற அளவிற்கு வரவில்லை. மற்றவைகளில் எல்லாம் போன தடவை விளைச்சலை விட இந்தத் தடவை குறைந்து தான் இருக்கிறதே தவிர, அதிகமாக இல்லை. அதற்கு வறட்சி ஒரு காரணம், இன்னும் பல காரணங்கள் இருக்கலாம், உண்மை. நிலைமை இங்கே அப்படியிருக்கிறபோது, மத்திய அரசு இந்த மாநிலத்தைப்பற்றி அதிகக் கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டாமா என்பதைத்தான் இவர்கள் எல்லாம் சுட்டிக் காட்டிக் கேட்கின்றன, நமக்கு இங்கே தெரிந்திருக்கிற புள்ளி விவரத்தைவிட அங்கே இருப்பவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியக்கூடிய வாய்ப்பையும், வசதியையும் அவர்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தாலே, இங்கே இருக்கிற மக்களைப்பற்றி அவர்கள் அதிகமாக சிந்தித்து இருக்க வேண்டாமா என்பதற்காக சொல்கிறேன்.

இவ்வளவு சிரமங்களுக்கு மத்தியில்தான் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்லாமல் இந்தியாவில் இருக்கிற உடல்நலம் பற்றி ஒரு புள்ளி விவரம் நமக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் புள்ளி விபரத்தில் என்ன சொல்கிறார்கள்? மிக்க மரியாதைக்குரிய திரு. எம். எஸ். சுவாமிநாதன் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் இருக்கிற மக்களுக்கு இன்னும் தேவைப்படுகிற புரதச்சத்து 15%. ஆனால் பருப்பு விளைச்சல் போதுமானதாக இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்போதுமானதாக இல்லை என்ற காரணத்திற்காக இந்தியாவிலே 56 மாவட்டங்கள் இதற்கென தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தினுடைய சலுகைகளையும் மானியங்களையும் பெற்று அங்கே பருப்பு உற்பத்திக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் பெறத்தக்க வகையில் ஒரு பெரும் திட்டத்தை தயாரித்திருப்பதாக அறிவித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட மாவட்டம் நம் தமிழ்நாட்டிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டம் நிச்சயமாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கும். இல்லை என்றால் நாம் கேட்டுப் பெறவேண்டும். அப்படிப் பெற்றிருந்தால் அதன் மூலம் மற்ற மாவட்டங்களும் ஊக்கம் பெறுகிற அளவிற்கு திட்டத்தை நிறைவு செய்து அதை நாற்றங்காலாக வைத்து ஊற்றாக வைத்து மற்றையிடங்களுக்கும் பரவுகிற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், இங்கே அரசாங்கம் எல்லாவற்றையும் தொட்டுக் காட்டுகிற வகையில் இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் ஒரு செய்தியைச் சொல்லியிருக்கிறது. காய்கறிகளின் விலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற காய்கறிகளின் விலைகள் வெளியே இல்லை, அதைவிட அதிகமாக இருக்கிறது.

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

ஒருவேளை இந்த வெள்ளை அறிக்கை தயாரிக்கும்போது அந்த நிலை இருந்திருக்கலாம். இந்த வெள்ளை அறிக்கையைத் தயாரித்தவர்கள் அதைத் தயாரித்து அதை அச்சிட்டு வெளியே அது வருவதற்குள் விலைகள் ஏறியிருக்கக்கூடும். நான் இந்த வெள்ளை அறிக்கையைத் தயாரித்தவர்களைக் குறை சொல்ல வில்லை. காய்கறிகளின் உற்பத்தி பழங்காலத்தில் இருந்ததைப் போல் இப்போது செய்யப்பட இல்லை என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. முன்பெல்லாம் வரப்புகளில்கூட வெண்டையும், கத்திரியும் போடும் சூழ்நிலை இருந்தது, அது இப்போது இல்லை. சென்னை போன்ற நகரங்களில் பங்களாவாகிகள் புல் வெளி வளர்த்துக்கொண்டிருப்பதும், கற்றாழை வைத்துத் தண்ணீர் விட்டும் வளர்த்து வருகிறார்கள். அது தடுக்கப்பட வேண்டும். நம் நாட்டின் சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தவாறு நம் நாட்டு மக்கள் வாழவேண்டும் என்ற நியதி சட்ட மூலமாக இல்லை என்றாலும், வெளியே அந்தக் கருத்தைப் பரவச் செய்யவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கிற நேரத்தில் சென்னை போன்ற இடங்களிலும் சரி அல்லது வேறு இடங்களிலும் சரி அரசாங்கப் பணிமனைகள் எங்கெங்கு இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் அது பிடிபட்வாளியூ டி. பங்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது டிரீஸ்ட் பங்களாவாக இருந்தாலும் சரி அங்கெல்லாம் பணியாளர்களை வைத்து, தோட்டக்காரர்களை வைத்து தண்ணீர் பாய்ச்சி க்ரோட்டன்ஸ், கற்றாழைகள் போன்றவற்றை வளர்த்துக்கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக அங்கெல்லாம் காய்கறிகளைப் பயிரிடவேண்டும் என்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கினால் அது ஓரளவு காய்கறி உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்யும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால் 10,000 டன் கோதுமை நமக்குத்தேவை, ஆனால் நம் கண்ணில் கட்டப்படுவது 4,000 டன்தான். இப்படி 4,000 டன் கோதுமைதான் காட்டப்படுகிறது என்றால் இந்தியாவில் இருக்கிற கோதுமை விளைச்சல் பல இலட்சம் டன் குறைவாக இருப்பதால் இப்போது அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலிருந்து வாங்குவதாக மத்திய அரசு சொல்கிறது.

இது நம் சட்டமன்றத்தின் பிரச்சனையாக இல்லையென்று சொன்னாலும், நம் மாநில அரசின் பிரச்சனை இல்லையென்று சொன்னாலும், நம் மாநிலத்தில் கோதுமை பற்றாக்குறை இருக்கிற காரணத்தால், மக்கள் தேவையான அளவிற்கு கோதுமையை வாங்க முடியாத நிலை இருப்பதால் அது நம் தொடர்புடைய ஒரு பொருள் என்று சொல்கிறேன். அங்கிருந்து வருகிற கோதுமை இங்கிருந்து போகிற பொருளுக்கு பண்ட மாற்றுப் பொருளாக இருக்கவேண்டும் என்று பாரதி சொன்னான். “கங்கை நதிப்புறத்து கோதுமைப் பண்டம் காவிரி வெற்றிலைக்கு மாறு கொள்ளுவோம்” என்று. வடக்கே

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

இருந்து வருகிற கோதுமைக்கு தெற்கே உள்ள வெற்றிலையைக் கொடுத்து நாம் பண்டமாற்று செய்து கொள்வோம் என்றதொரு நிலைப் பரதிப் பர்டன்ஸ் இருக்கிறது. கோதுமை நமக்கு வேண்டிய அளவிற்கு வரமாட்டேன் என்கிறது. பல தகவல்கள் பற்றி பாராளுமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள்: க்விண்டஸ் ஒன்றுக்கு ரூ. 130 கொடுத்து அங்கிருக்கிற விவசாயிகளிடமிருந்து கோதுமையை வாங்கும் அரசாங்கம் வெளிநாட்டிலிருந்து, அமெரிக்காவிலிருந்து அதை ரூ. 190-க்கு வாங்குவது என்ற முடிவை எடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கும்போது பற்றாக்குறை எப்படி வந்து என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அவ்வளவு பணத்தை இங்கே கொடுக்கும்போது அதை இங்கே கொடுத்தால் இங்குள்ள விவசாயி அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய மாட்டனா? அந்த ஊக்கத்தை நாம் கொடுக்கக்கூடாது? அப்படி ஊக்கம் கொடுப்பதன் மூலம் அன்னியச் செலாவணியும் மிச்சமாகும். நமக்கு நிரம்ப கோதுமையும் கிடைக்கும்: மத்திய அரசு இன்னும் சிறிது கவனமாக இருந்தால் பஞ்சாப் பகுதியிலிருந்து வெளிநாட்டுக்கு கோதுமை கடத்தப்படுவதைத் தடுக்கலாம். உத்தரப் பிரதேசில் இருந்து வேறு இடங்களுக்குச் செல்கிற கோதுமையை அப்படிச் செய்வதைத் தடுத்து நிறுத்தலாம். சில அண்டை நாடுகளில் கோதுமையின் விலை க்விண்டாலுக்கு ரூ. 250 என்ற அளவிற்கு விலை இருக்கிறது என்ற தகவல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, ரூ. 250 கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தால் அரசாங்கக் கொள்முதலுக்கு கோதுமையை உள்ளூரிலுள்ள வணிகர்களுக்குக் கொடுக்க மஸ் வெளிநாட்டுக்கு அது கடத்தப் படுகிறது என்ற காரணத்தால் மத்திய அரசு இதில் சிறிது விழிப்பாக இருந்தால் கூட கோதுமை நமக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும். வெளிநாட்டிலிருந்து கோதுமையை வாங்கும்பாது 70% விவராயப்பெருங்குடி மக்கள் வாழ்கிற இந்தப் பெரிய ஆசிய கண்டத்தில் வெளியிலிருந்துதான் பொருள்கள், உணவுப் பொருள்கள் வங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் ஒரு காலத்தில் பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். பி. எஸ். 480 மூலம் நாம் இங்கே கோதுமையையும் உணவுப் பொருட்களையும் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்கிறபோது மானத்தோடு வாழவேண்டும் என்று கடற்கரையில் முழக்கமிட்டது என் நினைவிற்கு வருகிறது.

[நண்பகல் 12-00.]

அந்த அளவிற்கு வானம் பார்த்த பூமியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது தண்ணீர் பாய்ச்சுகின்ற பூமியாக இருந்தாலும் சரி, நமது மானத்தையும் காக்கின்ற அளவிற்கு, நமது உழைப்பிற்கு ஊக்கம் கிடைக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு மத்திய அரசாங்கமும், நம்முடைய மாநில அரசாங்கமும் முன் வரும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே நான் இங்கே இதனை குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், திவ்
திடலிலே கட்டிடம் எழுப்ப வேண்டுமென்ற பிரச்னை வந்த
போது, நியாயமான நமது உணர்வுகளை வெளியிட்டோம்.
என்ன நியாயமான உணர்வுகளை நாம் வெளியிட்டோம்,
'பீரீத் திங் ஸ்பேஸ் வேண்டுமென்று கேட்டோம். எல்லா இடங்
களிலும் கட்டிடங்களை நிரப்பி விட்டால், கர்ற்று எப்படி வரும்
என்று நாம் கேட்டோம். அதைப்போலவே, இப்போது நாம்
பார்த்துக்கொண்டே போனால், வட்டழனியையும் துண்டி
சென்னை போய்க் கொண்டிருக்கிறது; அதைபோல்
தாம்பரத்தைத் தொட்டுவிடும் போலிருக்கிறது. நம்மைப்
பொறுத்தவரையில், வயலாக இருந்த இடங்களில் எல்லாம்
கட்டிடங்கள் கட்டக் கூடாது என்று சொன்னால், என்ன செய்
கிறார்கள் தெரியுமா? வயலாக இருந்தால், என்ன விலை
கொடுத்தும் வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்கி, அந்த நிலத்தை
ஒரு வருஷத்திற்கு சும்ம போட்டுவிட்டால், அது கட்டாந்
தரையாக மாறி விடுகிறது. சித்திரையில் உழுதால்தான்,
ஐப்பசியில் விதைக்க முடியும். எனவே, அப்படி உழாமல் இருந்
தால், விதைக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே,
அப்படி ஒரு வருஷத்தில் அப்படியே போட்டுவிட்டால், அந்த
நிலம் கட்டாந்தரையாக ஆகிவிடுகிறது. அதற்குப் பிறகு அங்
குள்ள அதிகாரியைக் கொண்டுவந்து காட்டுகிறார்கள். கட்டாந்

[திரு. குமரிஅனந்தன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

தரையைப் பாருங்கள், கட்டாந்தரையிலேதான் நாங்கள் வீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்கிறோம் என்கிறார்கள். அதிகாரியும் ஆமாம், ஆமாம் என்று சொல்லி அனுமதியைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். எனவே, உணவுப் பற்றாக்குறைக்கு இதுவும் ஒரு வழியாக ஆகின்றது.

அதைப்போல், ஆக்கிரமிப்பு. முதலிலே ஏரிக் கரைகளை ஆக்கிரமித்து, பிறகு ஏரியிலே ஆக்கிரமிப்பு செய்து, பிறகு ஏரியிலேயே வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்கிறார்கள். மழை பெய்கின்ற போது, அந்தத் தண்ணீர் வெளியே போவதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்த மழைத் தண்ணீர் தேங்கி, வீடுகளைச் சூழ்ந்து கொள்ளுகிறது. உடனே நாம் என்ன செய்கிறோம். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் என்ற காரணத்திற்காக, நாமும் உடனே 50 கிலோ அரிசியை ஒரு சாக்கில போட்டு, அங்கு கொண்டுபோய் கொடுக்கிறோம். ஏற்கனவே அவர்கள் தங்கள் வீடுகளை அங்கு கட்டுவதால், உணவு உற்பத்தியைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலே அவர்கள் வீடுகள் கட்டிய காரணத்தால், வெள்ளப் பெருக்கெடுத்து நாம் வேறு அவர்களுக்கு உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டுபோய் கொடுக்கிறோம். எனவே, இந்த இரண்டு சூழ்நிலைகளினாலே உணவு உற்பத்தி குறைகிறது. உணவைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட இடங்களிலே வீடுகளைக் கட்டக் கூடாது என்ற ஒரு உணர்வின்மையும்தான் நாம் முதலிலே அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். இந்த உணர்வைக் கொடுக்கின்ற காரியங்களையெல்லாம் நம் அரசாங்கம் செய்வதற்குரிய செயற்குறிப்பினை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் எண்ணிப்பார்க்க முடிகிறது.

அதைப் பால், தவிடு, நீக்கப்பட்ட அரிசியைத்தான் எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். தமிழக அரசாங்கம் அது தவறு, தவறு என்று கரடியாக கத்திப் பார்க்கிறது. கடிதங்கள் எழுதிப் பார்க்கிறது. செல்லருக்கு அடுத்த பேல் ஹல்லருக்குப் போக தீர்கள் என்று சொல்லுகிறது. உமியை மட்டும் நீங்குங்கள்; தவிட்டை நீக்காதீர்கள். முனை மறந்து போகாமற் இருக்கவேண்டும். அந்த சிவப்பு நிறம் இருப்பதுதான், நமக்கு இரத்தத்தைத் தருகிறது என்பதனையெல்லாம் சொல்லியும் பார்க்கின்றார்கள். டெல்லர் என்கின்ற அளவிற்கு, அந்த உமியை மட்டும் நீக்கட்டும்; ஹல்லர் என்கின்ற அளவிற்கு ம்பை பூ போல், மல்லிகைப் பூப் போல், நட்சத்திரம் போல் இருக்கவேண்டும் என்கின்ற எண்ணங்கள் தான் நமக்கு எல்லாம் இருக்கிறது. இது தான் சத்துணவு என்று சொன்னால், அந்தச் சத்தம் யாருடைய காதுகளிலும் விழுந்தத கத் தெரியவில்லை.

ஒரு மாற்று மட்டும் நாம் செய்யலாம். எல்லா இடங்களிலும் அரிசிக் கடைகளானாலும் சரி, ரேஷன் கடைகளானாலும் சரி, முதலிலே ரேஷன் கடைகளில் வது தவிடு நீக்கப்பட்ட அரிசியைத் தனியாகவும் தவிடு நீக்கப்படாத அரிசியை தனியாகவும், வைத்து, மக்களை வற்புறுத்தவில்லை, சட்டங்கள் மூலம் கட்டாயப்படுத்தவில்லை, ஆனால் தவிடு நீக்கப்படாத

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

அரிசி மூட்டைகளில் ஒரு அட்டையில் இப்படி எழுதி வைக்கலாம். இதை வங்குவதன் மூலம் என்னென்ன நன்மைகளைப் பெறுகிறார்கள். இதனை வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவர்கள் உடலுக்கு என்னென்ன நன்மைகள் என்று எழுதி வைப்பதோடு, தவிடு நீக்கப்படாத அரிசியை வாங்குகின்றவர்களுக்கு சப்பிடி கொடுக்கின்ற அளவுக்கு முன்வர வண்டும்.

[6] அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

ஆ. அவைக் குறிப்பிலிருந்து ஓர் அமைச்சரின் சில

கருத்துக்கள் நீக்கம்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: (பரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு— இன்று காலையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கொடுத்த உரிமைப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களில் ஒரு சில பகுதிகள் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று கருதுகிற காரணத்தால் அது பற்றிப் பேரவையில் அறிவிப்புச் செய்கிற வரையில் அது குறித்து எந்தச் செய்தியும் வெளியிடக் கூடாது என்று தெரிவித்தக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தச் செய்தி சட்டமன்றத்தில் பேசப்பட்டு பத்திரிகைகளுக்குச் சென்று ஏறத்தாழ அச்சாகிவிட்டது. அந்த விவாதம் நடந்து ஏறத்தாழ இரண்டு மணி நேரம் ஆகி விட்ட நிலையில், ஏற்கனவே அச்சாகிவிட்ட நிலையில் இப்படிப்பட்ட கருத்து நாளைக்கு பத்திரிகையில் வெளிவரும் எனல் அது உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியதாகாது என்பதை இப்போதே பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

7. அரசினர் தீர்மானங்கள்—(ஆ) தொடர்ச்சி.

திரு. குமரி அனந்தன்: எனவே, அந்தத் தவிடு நீக்கப்படாத அரிசியை உண்பதால் இன்னின்ன நன்மைகள் ஏற்படும் என்று எழுதி வைப்பதோடு தவிடு நீக்கப்பட்ட அரிசிக்கும் நீக்கப்படாத அரிசிக்கும் விலையிலும் வேறுபாடு இருத்தல் வேண்டும். குறைந்த விலையில் கொஞ்சமாவது அதனைக் குறைத்துக் கொடுக்கிற நேரத்தில் அரசாங்கத்தில் எந்த விதமான வற்புறுத்தலும் இல்லாமல் அவர்கள் இதனை வாங்கும் நிலை ஏற்படலாம். அதோடு கூட நாம் எப்படியில் துணிக்குக் கொடுக்காத சலுகைகளைக் கைத்தறிக்கு நீட்டிக் கொடுக்கிறோமோ அதைப் பால் இந்தக் கைக்குத்தல் அரிசி போன்ற, ஆனால் தவிடு நீக்கப்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

படாத அரிசிக்கு ஓரளவு சப்ளிடி கொடுத்தோம் என்று சொன்னால், சலுகை விலையில் கொடுப்பது என்று சொன்னால், கொஞ்சம் குறைத்துக் கொடுப்பது என்று சொன்னால், மருந்துக்கு செலவழிக்கும் பணமும், அதற்கு அரசாங்கம் செலவழிக்கும் ஏராளமான நிதியும் கொஞ்சம் குறைத்துச் செலவழிக்கும் சூழ்நிலை உருவாகும். எனவே, தவிடு நீக்கப்படாத அரிசியை உண்பதற்கு நாம் ஊக்கத்தைக் கொடுப்போம்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அரிசி விலை ஏறுவது என்பது உண்மை. விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணங்கள் இருப்பது உண்மை. நாம் உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்று சொல்லுவது உண்மை. நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது உற்பத்தியைப் பெருக்குகிற விவசாயிக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் வகையில் அவர்களுடைய விலை நிர்ணயிக்கப் பட வேண்டுமென்பது உண்மை. ஆக, அவர்களுக்குக் கட்டு படியாகக் கூடிய விலை மட்டும் என்று சொல்லவில்லை; நவதானிய உற்பத்தி செய்கிறவர்களானாலும், பருப்பு போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்கிறவர்களானாலும், அரிசி போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்கிறவர்களானாலும் இவர்களுக்குக் கட்டு படியாகும் விலை என்று மட்டும் நாம் சொல்லவில்லை, ஆதாயம் கிடைக்கும் வகையில் விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம். ஆனாலும் ஆதாயம் கிடைக்கிற விலையை நிர்ணயிக்கிறபோதும் இடுபொருள்களின் விலை அதிகப்பட, அதிகப்பட உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிக்கு வருவாய் குறைந்து கொண்டே இருக்கும். மேலும், மேலும் அவர்களுடைய விளை பொருள்களுக்கு விலையை நிர்ணயிக்க நிர்ணயிக்க இங்கே வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி கூடிக்கொண்டே போகிறது. வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி கூடிக்கொண்டு போகப் போக அரசாங்க ஊழியர்கள் ஆர்கனைஸ்டு செக்டார் என்று சொல்லக் கூடிய தொழிலாளர்கள், மற்றவர்கள் பஞ்சப்படியைக் கூட்டிக் கொண்டே போவார்கள். பஞ்சப்படியைக் கூட்டிக் கொடுக்கக் கொடுக்க அரசாங்கத்திலிருந்து பெறும் நிதி அதற்கென்று ஒதுக்கப்பட வேண்டும். ஆக, இடுபொருள் விலை அதிகமாக அதிகமாக விலை ஏற்றி வைத்திருந்தாலும் விவசாயிக்குக் கிடைக்க வேண்டிய விலை கிடைக்கவில்லை. பஞ்சப்படி உயருகின்ற காரணத்தால் அரசாங்கத்திற்கும், தொழிற்கூடங்களான நடத்துகிறவர்களுக்கும் அதிகப் பணம் செலவாகிறது. அது யாருக்கும் மிச்சமாவதில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு நன்மை இல்லை; ஆர்கனைஸ்டு செக்டாரில் இருக்கிறவர்களுக்குப் பஞ்சப்படி கொடுத்துவிட்டு இப்படித்தொழில் கூடங்களிலே, அரசாங்கப் பணிமனைகளிலே வேலை செய்யாமல் இருக்கிறார்களே, சாதாரணமானவர்கள் - அவர்களுக்கு இந்த உணவுப் பொருள் விலையை எட்ட முடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆக, விவசாயிக்கும் நன்மை இல்லை, தொழிலாளர்கள், பணியாளர்களுக்கும் நன்மை இல்லை; இவைகளில் இல்லாத மற்றப் பொதுமக்களுக்கும் நன்மை இல்லை என்ற சூழ்நிலை உருவாவதற்குப் பதிலாக, அரசாங்கம் இடுபொருள்கள் உரம், பூச்சி மருந்து போன்ற

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

வற்றுக்கு மானியமாக அதிகமான நிதியை ஒதுக்க வேண்டும். விவசாயிக்கு அந்த விலையில் பாதி என்றோ, 30 வீழுக்காடு என்றோ, 40 வீழுக்காடு என்றோ சொல்வோமானால் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஊதியமும் கிடைத்து விடும், ஆதாயமும் கிடைத்து உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் நல்ல வருமானம் கிடைத்து செலவு குறைவாக இருக்கும் காரணத்தால், இங்கு வாழ்க்கைச் செலவு அதிகப்படாது, அதனால் பஞ்சப்படி என்ற பிரச்சினை வராது. அந்த ஆக்கனைஸ்டு செக்டாராக இருப்பவர்கள் பிரச்சினையும் இராது, இவற்றைப் பரிசீலித்துப் பார்ப்போமானால், அந்த விவசாயிகளின் விளைபொருள்களுக்கு அதிகமான ஊக்கம் கொடுப்பதில் விலை நிர்ணயம் செய்து மட்டுந்தான் என்பது இல்லை; அதையும் இப்போது செய்யவேண்டும்; அதைச் செய்வதோடு இன்னொரு மாற்று வழியும் இருக்கிறதா என்று பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் இருக்கும் சேதிகள் பல நல்லனவாக இருப்பதாலும் ஊக்கமுடைய திட்டங்களைத் தருகிற காரணத்தாலும் இதனைப் பற்றிய கருத்தை இதோடு முடித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12:10]

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட வெள்ளை அறிக்கையில் உள்ள சில கருத்துக்களை ஆதரித்து ஒரு சில விஷயங்களை என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே எல்லாப் பொருள்களும் எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கிறது என்று இருக்கிறது. உண்மையிலேயே அது வரவேற்கக் கூடியது தான். இருந்தாலும்கூட பொருட்கள் கிடைக்கின்றன என்பது தவறு, சீரான விலையிலே கிடைக்கின்றனவா என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டும்.

திரு குமரி அனந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போன்று ஒவ்வொரு பொருளின் விலையும் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. பருவ மழை தவறியிருக்கின்ற நேரத்திலே பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்திலே நெல் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பாதிப்பான சூழ்நிலையிலே மத்திய அரசிடமிருந்து ஒரு மாதத்திற்கு 1 இலட்சம் டன் அரிசி தரவேண்டுமென்று நம்முடைய அரசு மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் ஸ்டேட் அமைச்சர் திரு. ஆர். வி. எஸ். அவர்களும் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களிடத்திலே இதுகுறித்து சிபாரிசு செய்திருப்பதாகவும் அவர்கள் கொடுப்பார்கள் என்றும் சொல்லியிருப்பதாக பத்திரிக்கையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. அதை அவர்கள் முழுமையாகக் கொடுத்திருப்பார்களானால் இன்னும் முழுமையான அளவுக்கு மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்பு

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1981 ஆகஸ்ட் 27]

ஏற்பட்டு இருந்து இருக்கும். 7 மாதங்களுக்கு 3.45 லட்சம் டன் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த அரசு எப்படிச் சீராகச் செய்ய முடியும்? இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்திருப்பார்களானால் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நெல் விலை 65 கிலோ கொண்ட மூட்டை ஒன்றுக்கு 145 ரூபாய் விற்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்த அளவுக்கு பாடுபடுகிற உழைப்பாளிகளுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் கிடைக்கவில்லை, போதிய விலை கிடைக்கவில்லை, உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு. அது மட்டுமல்ல, யார் வாங்குகிறார்களோ, தொழிலாளர்கள், மற்றும் ஏழைகள், வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் அரிசி நியாயமான விலையில் கொடுக்க முடியவில்லை என்ற நிலைமை தான் இருக்கிறது. டவுன்களிலும் கிராமங்களிலும் என்னதான் நியாய விலைக் கடைகள் வைத்து விநியோகம் செய்தாலும்கூட கோதுமைக்கு அவர்கள் தருகின்ற விலையை, கரும்புக்கு அவர்கள் தருகின்ற விலை ய நெல்லுக்குத் தருவதில்லை. தமிழகத்திலே உள்ள விவசாயிகளைப் பாதுகாக்கிற முறையிலே நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுத்தால் அது பாடுபடுகிறவர்களுக்கு ஊக்க மளிப்பதாக இருக்கும். அதைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக மத்திய அமைச்சர் ராவ் பிரேந்திர சிங் சொல்கிறார்கள், தென் மாநிலங்களைக் காட்டிலும் வட மாநிலங்களிலே நெல் நல்ல முறையிலே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது, இந்தியாவிலே உற்பத்தி யாகிற நெல்லில் 75 சதவீதத்தை வட மாநிலங்கள் உற்பத்தி செய்கின்றன என்றும் தமிழ்நாட்டிலே நெல் உற்பத்தி செய்யத் தெரியவில்லை, என்றும் சொல்கிறார்கள் என்றால் நான் மெத்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே உள்ள விவசாயிகள் கடுமையாக உழைக்கக்கூடியவர்கள் என்பது மட்டுமல்ல, நல்ல முறையிலே நெல் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள், அவர்களுக்கு நல்ல விலை கொடுக்காமல் பஞ்சாபிலே வந்து பாருங்கள் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்காது என்பதை நான் இந்த அவையின் மூலமாக மத்திய அரசிற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஓர ஏக்கரிலே நெல் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக 45.48 ரூபாய் என்று விற்பனை உரம் இன்றைக்கு கரம்பளக்கலை எடுத்துக் கொண்டால் 150 ரூபாய் என்றும் யூரியா 127 ரூபாய் என்றும் பொட்டாஷ் 68.20 ரூபாய் அளவிற்கும் விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்படி கண்ணுக்கு எட்டாத தூரத்தில் உரத்தின் விலை உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. உழுவலனுக்கு கூலிகொடுத்து உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகச் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் மத்திய அரசு இறங்கி வந்து ஒரு கண்ணுக்கு வெண்ணெய் ஒரு கண்ணுக்கு சுண்ணாம்பு என்ற முறையில் இல்லாமல் சீராக விலையை கொடுக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும், கோதுமைக்கு எந்த அளவிற்கு மாணியம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு நெல்லுக்கும் கொடுக்கப் பட்டவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆகஸ்ட் 27] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

குடும்ப அட்டைகளைக் கொடுத்து நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் நாம் விநியோகம் செய்து வருகிறோம். கிராமப்புறங்களிலே இதிலே கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகர்ப்புறங்களிலே கார்டுகள் நல்லமுறையிலே கொடுக்கப்பட்டு 5 கிலோ சீனி என்ற அளவிலே கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே ஒரு கிலோ, அரைக்கிலோ என்ற அளவிலே தான் கொடுக்கப்படுகிறது. எல்லா மக்களுக்கும் அட்டைகள் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்து 2 கிலோ சீனி கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். கிராமப்புறங்களிலே எல்லாம் இப்பேது காபி, உ குடிக்காதவர்களே இல்லை என்று சொல்லலாம். ஆகவே அந்த அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். மைதா, கோதுமை, ரவா ஆகியவற்றையும் நகர்ப்புறங்களைப் போன்று கிராமங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பாம் ஆயில் வெளியிலே விற்கப்படுகிற விலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது இங்கே ஒரு கிலோ 4, 5 ரூபாய் குறைத்து விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த விலையிலே கிராமப்புற மக்களுக்கும் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இந்த அரசை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். ஒரு மீட்டர்துணி, காடா, 5 ரூபாய்க்கு மேலே வெளியில் விற்கப்படுகிறது.

ஆனால் கிராம சோசைட்டிகளின் மூலமாக 1 ரூபாய் 90 காசோ அல்லது 2 ரூபாய் 90 காசோ எனக்குச் சரியாக ரூபாய்க் இல்லை. அந்த அளவிற்குக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஏழை, எளிய மக்களுக்கு வேட்டி, சேலைகள் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு கொடுக்கின்ற அளவை இன்னும் திகமாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 8 ரூபாய் சொச்சத்திற்கு விற்கப்படும் வேட்டிகளை ஏழை மக்கள் வாங்குகிறார்கள். அதையே வெளியில் வாங்க வேண்டுமென்றால் 16 ரூபாய், 20 ரூபாய், 22 ரூபாய் என்ற அளவிற்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். எனவே, இந்த அளவை அதிகப்படுத்தினால் அவர்களுக்கு நல்ல டுணி கிடைக்க வழியேற்படுவதற்குச் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற உழைக்கும் விவசாயிகளுக்கு இனிமேல் எல்லா அத்தியாவசியப் பொருட்களையும் தனியார் துறைக்கு விடாமல் அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு உணவுப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில் அந்த சோசைட்டிகளின் மூலம் விநியோகம் செய்தால் நாம் நினைக்கக் கூடிய அளவிற்கு மக்களுக்குச் சீரான வகையில், குறைந்த விலையில் கொடுப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், எங்கள் ஏரியாவில் திராட்சை நிறைய வருகிறது. அரை ஏக்கர், 30 சென்ட் 40 சென்ட் என்ற அளவில் போடுகிறார்கள். அங்கே ஒரு

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1981 ஆகஸ்ட் 27]

கிலோ திராட்சை 2½ ரூபாய், 3 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. சிலசமயங்களில் ஒன்றே முக்கால் ரூபாய், இரண்டு ரூபாய்க்குக் கூட விற்கும். அந்த அளவிற்குக் குறைந்த விலைக்கு அங்கே வாங்கி வந்து சென்னையிலே ஒரு கிலோ 6 ரூபாய், 5 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. இதனால் வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவர்களுக்கும் பயன் இல்லை, உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை; ஆனால் இடையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு அந்த இலாபம் செல்கிறது. இப்படி அதிக இலாபத்தை வைத்து அவர்கள் விற்றால் அது இலாபமாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு அரசாங்க அதிகாரி 50 ரூபாய் வாங்கி விட்டால் அதை இஞ்சம் என்று கருதி கடுமையான தண்டனை கொடுக்கிறோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட இடைத்தரகர்கள் இரண்டு ரூபாய்க்கு வாங்கி ஆறு ரூபாய்க்கு விற்கும் நிலையில் நான்கு ரூபாய் இலாபம் பெறுகிறார்கள். 100 ரூபாய்க்கு நெல்லை வாங்கி 150 ரூபாய்க்கு விற்பால் 50 ரூபாய் இலாபம் கிடைக்கும். ஆனால் அதை நாம் இலாபம் என்று விட்டுவிடுகிறோம். இதையெல்லாம் சீர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் குடிசைகளில் வாழும் மக்கள் தங்களுக்கான வீடுகளைக் கட்டி தனரையில் சிமென்ட்டால் மொழுகலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். எங்கள் ஏரியாவைப் பொறுத்தவரையில் பர்மிட்டை ஒழுங்காகக் கொடுத்துன்கிறார்கள்; அதில் தொந்தரவு இல்லை. ஒரு மூட்டை சிமென்டின் விலை 28 ரூபாய் 40 பைசா. ஆனால் அதே சிமென்ட் மூட்டையை ஒரு ஏழை விவசாயி வெளிக் கடையிலே வாங்க வேண்டுமென்றால் 30 ரூபாய் 32 ரூபாய்க்கு அல்ல, 80 ரூபாய் 85 ரூபாய்க்கு வாங்கும் நிலை ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறு உள்ள மார்க்கெட்டிலே விற்கிறார்கள். நாம் நல்லெண்ணத்தோடு நியாயமான விலையில் ஏழைகளுக்கு உரம் கிடைக்க வேண்டும், சிமென்ட் கிடைக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு செய்தாலும்கூட, இந்த அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படும் வகையில் இடையிலே இருப்பவர்கள் ஒரு மூட்டை சிமென்டின் விலை 80 ரூபாய், 85 ரூபாய் என்று விற்கிறார்கள். இதைக் கண்டுபிடித்து இந்தச் சமூகத் துரோகிகளுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டும், ஏதோ ஒரு மூட்டை சிமென்டின் விலையை 30 ரூபாய் 32 ரூபாய்க்கு விற்பால்கூடப் பரவாயில்லை. ஆனால் இப்படி ஒரேயடியாக அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் தடைவிதித்தால் நாம் நினைக்கின்ற வகையில் மக்களுக்குச் சீரான முறையில் எல்லாப் பொருட்களும் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கான வசதி இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியில் மழை இல்லை; ரொம்பவும் வறண்டிருக்கிறது. குடிநீர்ப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவில்லை. புஞ்சை நிலங்களில் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக விளைவிக்கப்பட முடியாத நிலை இருக்கிறது. மழையில்லாமல் 80 சதவிகித விவசாயக் கிணறுகள் வறண்டு போய் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே, அந்தப் பகுதியை பஞ்சப் பிரதேசமாகச் சொல்லி, இரண்டொரு மாதங்களுக்குள்ளாக அரசாங்கம் பணத்தை ஒதுக்கி நிவாரணப்

1981 ஆகஸ்ட் 27] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

பணிகளிலே ஈடுபட்டு கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவது போன்றப் பணிகளைத் துவக்கினால் அங்கேயுள்ள மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு மிகவும் சலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நான் முந்தாநாள் பஸ்ஸிலே சென்று கொண்டிருந்தபொழுது ஒரு விவசாயி சொன்னதைச் சொல்கிறேன். இதை என் சார்பிலேயோ எங்கள் கட்சியின் சார்பிலேயோ சொல்லதாக அமைச்சர்களோ அல்லது அரசாங்கமோ நினைத்துவிடக் கூடாது. அவ்வாறு சொன்ன விவசாயி நான் இருப்பதைப் பார்க்கவில்லை. அவர் சொல்கிறார், இந்த அரசாங்கம் நமக்கு கஞ்சா உற்பத்தி செய்ய பர்மிஷன் கொடுத்துவிட்டால் கஞ்சா உற்பத்தி செய்தால் நமக்கு நிறைய விலை கிடைக்கும் என்று சொல்கின்றார். அந்த அளவிற்கு கிராமப்புறங்களில் இன்றைக்கு மக்கள் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் நான் அமைச்சரவையைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்த அத்தியாவசியப் பொருட்கள் அத்தனையும் அரசாங்கத்தின் மூலம் விநியோகம் செய்ய முழுமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு அரசாங்கமே உணவுப் பொருட்களை வாங்கி விநியோகம் செய்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

[பிற்பகல் 12:20]

மத்திய அரசும் ஏழைகளுக்கும் பல காரியங்களைத் செய்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் நம்முடைய அன்னை இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் நெல்லுக்கு அதிக விலை கிடைப்பதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வெள்ளையறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

8. அமைச்சரின் அறிக்கை.

மின்சாரக் கட்டுப்பாட்டுத் திணைக்களம்

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது கிராமப் புறங்களில் விவசாய மின் இணைப்புகளுக்கு பகலில் 6 மணி நேரமும் இரவில் 8 மணி நேரமும் முறை வைத்து மின்சக்தி தரப்படுகிறது. அதே போல் உயர் அழுத்த தொழிற்சாலைகளுக்கு மின் சக்தி வழங்குவதில் நெரிசல் நேரத் தடைகள் (peak hour restrictions) அமுலில் உள்ளன. மின் உற்பத்தியில் ஒரு சீரான நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ளதால் மேற்கூறிய கட்டுப்பாடுகள் அனைத்தும் 1981 செப்டம்பர் திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து அறவே நீக்கப்படுகின்றன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இதன்மூலம் விவசாயத்திற்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் 24 மணி நேரமும் மின்சக்தி எவ்விதத் தடையுமின்றி வழங்கப்படும். மீண்டும் இவ்வாண்டு நவம்பர் திங்களில் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்க வேண்டிய அவசியம்பற்றி முடிவு செய்யப்படும்.

[1981 ஆகஸ்ட் 17]

(7) அரசினர் தீர்மானங்கள்(ஆ)—தொடர்ச்சி

திரு. பொ. விஜயராகவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் உணவு நிலைமை பற்றியும் இன்றியமையாப் பொருள்கள் விலை நிர்ணயம் பற்றியும் இந்த மாமன்றத்திலே அளிக்கப் பட்டிருக்கிற வெள்ளை அறிக்கையின் மீதும் நான் சார்ந்திருக்கிற ஜனதா கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மிகப்பெரிய நெருக்கடியில் இப்படி ஒரு அறிக்கையை இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறீர்கள். இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் இன்னும் சொல்லப் போனால், இந்தியா முழுவதும், பொது மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மிகப்பெரிய விலைவாசி உயர்வும், அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கிடைக்காத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதையும் நாம் உன்னிப்பாகக் கவனித்தாக வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக, தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாம் மிகுந்த அக்தவறையோடு கவனிக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இந்திய நாட்டில் ஊறுமைக்கோட்டின் கீழ் இருக்கிற மக்கட்தொகை 48 சதவீதம் என்கின்ற அளவு இருக்கிறதென்றால், தமிழகம் இந்திய நாட்டினுடைய அந்தச் சராசரியைவிட மிகவும் உயர்ந்த அளவில் இருக்கிறது. இங்கே ஊறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கின்ற மக்கள் அதிக அளவில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களிலே ஏறத்தாழ 62.98 சதவீதமும் நகரப் புறங்களில் ஏறத்தாழ 52.22 சதவீதமும் ஊறுமைக் கோட்டின் கீழே வாழ்கின்ற நிலையில் தமிழக மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாதத் திண்டாட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், தமிழகத்தை எடுத்துக் கொள்வோமானால், அகில இந்திய சராசரி 8.5 என்றிருக்கிற அதே நேரத்தில், தமிழகத் தினுடைய சராசரி அதைவிட ஒருமடங்கு அதிகம் என்கிற அளவுக்கு, ஏறத்தாழ, 16.1 என்ற அளவுக்கு தமிழகத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தநிலையில், நம்முடைய தமிழக சர்க்கார் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக, மிகவும் எச்சரிக்கையாக இந்த உணவு நிலைமையில் ஏற்பட்டிருக்கிற, அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலையை அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். இதற்கு முக்கியமாக முழுப் பொறுப்பும் இந்த மாநில சர்க்காருக்கு இல்லையென்று சொன்னாலும்கூட, முக்கியமான அத்தியாவசியமான பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கான முழு அதிகாரங்களும், முழுத் தன்மைகளும் இந்த மாநில சர்க்காருக்கு இல்லல் என்று சொன்னாலும், இந்த மாநில சர்க்காருடைய பங்கு இல்லாமல் இல்லையென்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கனவே வெளி மார்க்கெட்டில் உணவு பொருள்களின் விலை குறிப்பாக அரிசினுடைய விலை, 1980 நவம்பர்-டிசம்பர் மாதங்களிலிருந்தே ஏறுகின்ற முகமாகத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கண்ட நேரத்திலே, இந்தச் சூழ்நிலையில் நம்முடைய தமிழகம் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால்,

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

அதை ஒரு போர்க்கால நடவடிக்கையாக எடுத்துக்கொண்டு, மத்திய சர்க்காரோடு சண்டையிட்டாவது இந்த மாநிலத்தினுடைய பிரச்சனையைத் தீர்த்திருக்க வேண்டும். அதல்லாமல் ஒரு சுணக்கம் காட்டி விட்டார்களோ என்ற சூழ்நிலையை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அந்தப் பொறுப்பு ஒரு வகையில் இந்த மாநில அரசைச் சார்ந்தது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால், வெளிச் சந்தையில் உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்து கொண்டே போகின்ற நேரத்தில், ரேஷன் கார்டுகளையே நம்பிக்கொண்டிருக்கின்ற வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கின்ற மக்களுடைய ரேஷனுடைய அளவு குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் 24 கிலோ ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு என்று இருந்தது இப்பொழுது 20 கிலோவாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

20 கிலோ என்று சொன்னாலும் கூட, அதை அதிகப்பட்சம் என்று சுட்டிக்காட்டி, ஒரு தனி நபருக்கு ஒரு மாதத்திற்கு 4 கிலோ ஒரு குழந்தைக்கு ஒரு மாதத்திற்கு 2 கிலோ என்ற அளவுக்கு வரம்பு வைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி பார்க்கும்போது ஒரு தனி நபருக்கு ஒரு நாள் ஒன்றுக்கு 135 கிராம் கூட அரிசி கிடைக்காத நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. உங்கள் வெள்ளை அறிகையில் 3.15 காசிலிருந்து 3.25 காசு வரை வெளிமார்க்கெட்டில் அரிசி விலை விற்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு உண்மையிலேயே 3.15 காசுக்கு, 3.25 காசுக்கு கிடைக்கிறதா என்பதை தயவு செய்து எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். ஏறத்தாழ 3.80 3.90 காசுக்குத் தான் விற்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரிசி 4.00 ரூபாய்க்குக் கூட இப்போது விற்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பற்றிய நிலையை இப்போது சொன்னால், முன்னாலே இருந்த ஜனதா ஆட்சியின் போது ஒரு மாதத்திற்கு 30 கிலோ வழங்கப்பட்டு வந்தது. அதை 24 ஆக ஒரு 3 மாதத்திற்கு முன்னாலே குறைத்துவிட்டார்கள். இன்றைக்கு மீண்டும் அதை 20 கிலோவாகக் குறைத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். மாநிலம் முழுமையாகக் குறைக்கவேண்டியிருக்கிறது அதனாலே குறைத்து விட்டோம் என்று காரணம் காட்டுகிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கல்குளம். விளவங்ககோடு தாலுகாக்களில் அரிசிப் பற்றாக்குறை இருக்கின்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த மாவட்டம் கேரளமாநிலத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்றது. கேரள மாநிலத்தின் எல்லைப் பகுதியிலே இருக்கிற காரணத்தால் மற்ற மாவட்டங்களைவிட இந்த மாவட்டத்தில் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது. அப்படி உயர்ந்த காரணத்தால் அந்தப் பகுதி மக்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலை வய்ய்ப்பு இல்லை. வருமானமும் இல்லை. 100க்கு 99 பேர்கள் ஏழை எளிய மக்கள். அந்தப் பகுதி மக்கள் ரேஷன் அரிசியை நம்பி வாழ்ந்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை கருத்தில் கொண்டு மாண்புமிகு அமைச்சரிடமும் அரசாங்கத்

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

தினிடமும் முறையிட்டதன் பேரில், அண்மையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு வருகை தந்த மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குறிப்பாக விளவங்கோடு கல்குளம் பகுதிக்கு மட்டுமாவது இந்த அரிசியினுடைய அளவு குறையாமல் இருக்கும் என்ற உறுதி மொழியை அளித்தார்கள். அந்த உறுதி மொழியை இன்று காற்றில் பறக்க விட்டு ஆருக்கிறார்கள் கிராமங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களின் நிலையங்கண்டு, அங்கே தாண்டவமாடும் வேலையில்லா திண்டட்டத்தைக் கருத்தில் கொண்டு அங்கே முழு ரேஷன் கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும். அப்படி கொடுக்க முடியாமல் பிரச்சினை ஏற்பட்டால், முன்னாலே கொடுத்திருந்த நிலையிலாவது கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு தேவையான அளவுக்கு அரிசி வழங்க இந்த சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் எங்களைப் போன்றவர்களின் கணிப்பெல்லாம், அந்த அரசுக்கு இந்த நாட்டு மக்களைப் பற்றிக் கவலையில்லை. இன்றைக்கு மத்திய அரசு முதலாளிகளின் ஏஜெண்டாக முதலாளிகளின் கைக்கவியாக செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தால். விலைவாசிக் கொள்கையில் திட்டவட்டமாக முடிவை எடுக்க முடியவில்லை. அதனாலேதான் விலைவாசி உயர்ந்து இருக்கின்றது. நான் ஆதாரத்தோடு சட்டிக்காட்ட முடியும். எல்லா பொருள்களின் விலைகளும் உயர்ந்திருக்கின்றன. நான் மத்திய சர்க்காருடைய சிவில் சப்ளைஸ் மினிஸ்டிரி கொடுத்த புள்ளிவிவரங்களை இங்கே கொடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். அதன்படி ஏறத்தாழ 51 அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற அளவுக்கு அனைத்துப் பொருள்களின் மொத்த விற்பனைக் குறியீடு எண். 1979 ஜூலையிலே 211.7, இப்போது 1981 ஜூலையில் அவர்கள் கணக்குப்படி பார்த்தால் 283.7; ஏறத்தாழ 72 புள்ளிகள் இன்றைய தினம் அத்தியாவசியப் பொருள்களில், 51 அத்தியாவசியப் பொருள்களில் உயர்ந்திருக்கின்றது. ஏறத்தாழ 30 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கின்றது. குறிப்பாகப் பார்ப்போமானால் 1981 மார்ச்சிலே இருந்து ஜூலை வரையில் எடுத்துக் கொண்டால் அரிசியின் விலை 19.6 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12.30]

காய்கறிகள் 27.2 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது மிளகாய் 40.7 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. நாட்டுச் சர்க்கரை 13 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. கடலெண்ணெய் 14 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. நான் சொல்ல வேண்டுமானால், இவைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியவில்லை, அவைகள் உயர்த்தப் பட்டிருக்கின்றன. அதுவும் மத்திய சர்க்கார் தான் அதை

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. பொ. விஜயர. கவன்]

உயர்த்தியதற்கு காரணம் என்று குற்றமாக சொல்ல முடியும் இங்கே நம்முடைய மாநிலத்திலே கோதுமை கேட்கிறோம் ஏறத்தாழ 3 ஆயிரம் டன் ஒரு மாதத்திற்கு அளித்திருந்ததை 4 ஆயிரம் டன்னாக உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று தகவல் வருகிறது. 10 ஆயிரம் டன் ஒரு மாதத்திற்குத் தேவைப்படுகிறது அங்கே அரசாங்கத்திலே 'பம்பர் கிராப்', அதிகமாக விளைந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள், அதிகமாக விளைந்திருக்கிற கோதுமையை அவர்களால் பெற்றுக் கொள்ள, கையகப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. அங்கே இருக்கிற விவசாயிகள் ஒரு குவிண்டால் கோதுமைக்கு அதிகப்பட்சமாக 160 ரூபாய் தான் கேட்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு அமெரிக்காவில் 1 குவிண்டாலுக்கு 80 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறார்கள். விளைந்த கோதுமை எங்கே போயிற்று என்று நான் கேட்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பஞ்சாப்பிலே, ஹரியானாவிலே விளைந்த கோதுமையை-புட்கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியாவிற்கு உணவு கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொள்முதல் செய்து கொடுக்கக்கூடிய ஏஜெண்டுகள் கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொடுக்காமல் மகாராஷ்டிரா, குஜராத், ராஜஸ்தான் போன்ற மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அரசாங்கத்தில் கொடுக்கப்படுகிற 'சப்பே ரீட்டிங்' விலையுடைய விட இரண்டு இரண்டரை மடங்கு அதிகமாக லாபம் சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள்.

நான் இன்னும் தேரடியாசச் சொல்வேனானால் மத்தியில் ஆளுகிற கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், அரசாங்கத்திலே இருக்கிற லஞ்ச லாவண்ய அதிகாரிகள் கொள்ளை லாபம் சம்பாதிப்பதில் தரகர்களும் சேர்ந்து 180 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள்; இது தான் உண்மை, அப்படியிருந்தால் எங்களுக்கு 10 ஆயிரம் டன் கோதுமை வேண்டுமென்றால் எப்படி வரும்,

இன்னும் சொல்லப் போனால் இன்றைக்கு அவர்களுடைய அதிகாரத்தில் வைத்திருக்கிற பொருள்களின் விலைவாசி உயர்வை நான் எடுத்துக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது, சர்க்கரை விலை உயர்ந்திருக்கிறது, உயர்ந்திருப்பது மட்டுமல்ல மல் ஏறத்தாழ 2.5 லட்சம் டன் நாம் இறக்குமதி செய்யப் போகிறோம், கிட்டத்தட்ட 5½, 6 ரூபாய் வரையில் 1 கிலோ விற்கிற அளவில், 1 குவிண்டாலுக்கு 560 ரூபாய் என்ற அளவில் சர்க்கரையை நாம் இறக்குமதி செய்யப் போகிறோம். இந்த நிலையில் மத்திய சர்க்கார் என்ன சொல்கிறது என்று கொன்னால், சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் பாதிக்கப்படக் கூடாதாம். ரூ7, 7.30 என்ற விலையில் சர்க்கரை வெளிமார்க்கெட்டில் விற்கப்பட வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சொல்கிறது அப்படியானால் இந்த விலைவாசி உயர்வு தானாக வந்ததா, ஏற்றப்பட்டதா என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

சிமிண்ட் ஆலை அதிபர்கள் போய் கேட்டிருக்கிறார்கள், விலையை அதிகப்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். சிமிண்ட் விலை 16 சதவீதம் உயர்த்தி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது பெட்ரோலிய பொருள்களின் விலையை ஜனவரி மாதத்தில் உயர்த்தினார்கள். மறுபடியும் ஜூலையில் உயர்த்தினார்கள், இதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன? ஒ.பி.இ.சி. என்று சொல்கிறார்களே அவர்கள் ஜனவரிக்கு பின்னால் விலையை உயர்த்தியது காரணமா? இல்லை. இன்றைக்கு அவர்கள் போட்டிருக்கிற பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை சரிக்கட்டுவதற்கு, இந்த நாட்டு மக்களுடைய தலைகளிலே அந்த சுமையை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். இதை நான் குற்றமாகச் சாட்ட விரும்புகிறேன். மருந்துகளின் விலையை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அலுமினியத்தின் விலையை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். ஏன்? ஆலை அதிபர்கள், முதலாளிகள் இவர்களுக்கெல்லாம் விலையை உயர்த்துகின்ற இந்த சர்க்கார் இங்கேவறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே இருக்கிற 48 சதவீதம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு இதைக் குறைத்துக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இல்லை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் குறைத்திருக்கிறார்கள் அதை நிச்சயமாக நாம் ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். இன்றைக்கு மத்தியிலே ஆளுகின்ற இந்திரா காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் குறைத்திருப்பதை நிச்சயமாக நாம் ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். இன்றைக்கு அவர்கள் ரூபாயினுடைய மதிப்பைக் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1947 என்ற ஆண்டின் அடிப்படையை வைத்து நாம் பார்ப்போமானால், 1967-ல் ஒரு ரூபாயின் மதிப்பு 41.63 காசுகள் என்று இருந்தது. 1971-ல் அது 37.83 காசுகளாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1977-ல் அது 22.31 காசுகளாகக் குறைந்து, இன்றைக்கு இருக்கின்ற கணக்கைப் பார்த்தால் 1980-ல் 19 காசுகளாக அது குறைந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிற விலைவாசியையும் பணப்புழக்கத்தையும் பார்ப்போமானால் இன்றைக்கு உண்மையிலேயே ஒரு ரூபாயினுடைய மதிப்பு 10 காசுகள் என்ற அளவுக்கு வந்துவிடும் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்கள் இந்த நிலையில் இந்த விலைவாசியை எப்படிச் சுட்டுப்படுத்த முடியும்?

வேண்டுமென்றே தவறான முறையில் மக்கள் தலையிலே சுமைகளைச் சுமத்தி, தேர்தலிலே தவறான வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தும் ஆட்சிக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு அவர்கள் மக்களைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. அப்படி மக்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாத ஒருசர்க்கார் இருக்கும் போது எப்படி விலைவாசியைக் குறைக்க முடியும்? ஆனால் மத்திய நிதி அமைச்சர் சொல்கிறார். மற்ற நாடுகளைவிட, அண்டை நாடுகளை விட இங்கே விலைவாசி ஒன்றும் பெரிதல்ல பணப்புழக்கம் ஒன்றும் பெரியதல்ல என்று. தயவுசெய்து அவர்கள் விலைவாசி புள்ளிவிவரங்களை மட்டும் சொல்லி, மக்களை ஏமாற்ற வேண்டாம்.

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

மற்ற நாடுகளின் தனி நபர் வருமானத்தைப் பார்க்க வேண்டும். மற்ற நாடுகளின் தனி நபர் வருமானம் என்ன? நம்முடைய நாட்டில் தனி நபர் வருமானம் என்ன? நம்முடைய நாட்டில் தனி நபர் வருமானம் 150 அமெரிக்கன் டாலராக இருக்கும். நேரத்தில் நம்முடைய பணவீக்கம் 8.9% என்ற நிலையில் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் தனி நபர் வருமானம் 8520 அமெரிக்கன் டாலராக இருக்கும்போது அங்கே பணவீக்கம் 6.8% ஆக இருக்கிறது. அந்த பணவீக்கத்தையும், அந்த விலைவாசியையும் இங்கே சுட்டிக்காட்டி, இங்கே கடைக்கோடியில் இருக்கிற மக்கள எப்படி ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த நிலையில் இன்றைக்கு முதலாளிகளின் ஏஜென்டாக, முதலாளிகளின் கூலியாக மத்திய சர்க்கார் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதால் தான் இங்கு இந்த அளவுக்கு விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பகிரங்கமாக நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹைஜரவரவர்களை நேற்றைய தினமே மத்திய சர்க்காருடைய நடவடிக்கைகளை அவமானப் படுத்துகின்ற முறையிலே பேசக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, மீண்டும் அதேமாதிரி உறுப்பினர்கள் சொல்வார்களானால் அது மிகவும் தவறானது.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பழமொழி சொல்வதுண்டு “உண்மை சுட்டு” என்று; அந்த சூட்டின் காரணமாக இப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

உண்மையை எடுத்துச் சொல்கிறோம். இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற விலைவாசிகள் மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பு என்று சொல்கிறோம், மத்திய சர்க்காருடைய தவறான கொள்கையால்தான் தமிழக மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதைப் பற்றி இந்த தமிழ்நாட்டு சட்டமன்றத்தில் சொல்லாமல் வேறு எங்கே போய் சொல்வது? தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற விலைவாசியை, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு இருக்கிற பிரச்சனைகள், விலைவாசி உயர்வை இங்கே சொல்லாமல் வேறு எங்கே போய் சொல்வது? ஆகவே, இங்கே சொல்லப்படுகின்ற குற்றச் சாட்டுகளை ஒரு ‘ஸ்டப்பர்டிங்’ ஆக எடுத்துக்கொண்டு, உங்களுடைய சர்க்காரிடம் சென்று உண்மை நிலையைச் சொல்லாமல், நாட்டிலே நடக்கின்ற உண்மையை இங்கே சொல்லும் பேது அதற்கு எப்படி தடை போட முடியும் என்று டீசட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகையால் இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே உருவ கியிருக்கிற இத்தகைய சூழ்நிலைகள் வளர்ந்துகொண்டே போகாமல் நாட்டிலே ஜனநாயகம் இனிமேல் இருக்குமா என்ற அளவுக்கு நிலைமை போய்க்கொண்டிருக்கும்.

[திரு. பொ.விஜயராகவன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

(பிற்பகல் 12-40)

ஆகவே இதை ஒரு எச்சரிக்கையாக எடுத்துக்கொண்டு உண்மை நிலையை சீர்திருத்துவதற்கு எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் இந்த மாநில சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் செய்கின்ற காரியங்களைப் பெறுத்தவரையில் மாநில சர்க்காருக்கு பயம் இருக்கின்றதாகத் தெரிகிறது. அதனால் ஒரு வளைசில காரியங்களை நீங்களே பார்க்கிறீர்களோ என்று கோளாறுகிறது. பயம் வேண்டாம். மக்கள் புரிந்து கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தைப் பெறுத்தவரையில் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு வாக்களித்தார்கள் என்பதையும் நம் கூடந்த தேர்தல்கள் எடுத்துக் காட்டி இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த பயம் இல்லாமல் நெஞ்சுரத்தோடும் துணிவோடும் நீங்கள் இந்த மாநில மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டும் என்று நான் மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹனுமேப் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையின் முன் வைத்துள்ள வெள்ளை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன், அதிலே விவரமாக புள்ளிவிவரங்களைக் கேட்டுத்தலும் கூட விலைகள் ஏறி இருப்பதன் காரணங்கள் என்னென்ன, அதைக் குறைப்பதற்கு என்னென்ன ஸ்டெப்ஸ் எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை அவர் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பே து நம்முடைய ஜனத்தொகை 4.82 கோடி என்று கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கார்ட் ஹோல்டர்ஸ் 109 இலட்சம் ஃபேமில்ஸ் என்று கெடுத்திருக்கிறார்கள், இங்கு எண்ணிக்கையைப் பார்க்கின்ற போது மொத்த ஜனத்தொகையில் இது மிகவும் குறைவு அதவும் இல்லாமல் இப்பே து 4.82 கோடி மக்களுக்கு 11,400 நியாய விலைக் கடைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. ஏன் இவ்வளவு குறைவான நியாய விலைக் கடைகள் இருக்கின்றன மக்கள் நியாய விலைக் கடைகளுக்கு வர மறுக்கிறார்களா அல்லது அவர்கள் வந்தாலும் கூட ஆட்சிக் காரர்கள் அதிகமான கடைகளைத் திறப்பதற்கு மறுக்கிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

அடுத்து நியாயவிலைக் கடையிலே அரிசிதான் கொடுக்கப் படுகிறது, மற்றவை கிடைப்பதில்லை என்று தெரிகிறது, கொடுக்கப்படுகின்ற அரிசி கூட ரொம்பவும் துர்நாற்றம் உள்ள அரிசியாகத்தான் இருக்கின்றது. பல கிடங்குகளிலே இலட்சக் கணக்கான டன்கள் ஸ்டாக் வைத்திருந்தாலும் அவை சீரிய முறையிலே வைக்கப்படாமல் இருப்பதன் காரணத்தால் இந்த மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றதோ என்ற ஐயப்பாடு தோன்று

1981 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்]

கிறது. அதை நிவர்த்திக்கவேண்டும். ஆகவே இந்நிலையிலே நியாயவிலைக் கடைகளில் துர்நாற்றம் வீசுகின்ற அரிசியை மக்கள் வாங்குவதற்கு விரும்ப மாட்டார்கள். இதனை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும்.

அடுத்து ஒரு பாரகிராபிலே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் டிரான்ஸ்போர்ட் டிபிகல்டிஸ் பற்றி சொல்லி இருக்கிறார்கள், அப்படிச் செல்வதற்கு எந்தக் காரணமும் இல்லை, ஆனால் வேகங்களை மட்டுமே அல்லது ரோட்ட் ரான்ஸ் போர்ட்டை மட்டுமோ நம்பிருந்தால் அப்போதே. இந்தியாவிலே நீங்கள் மஹாராஷ்டிரா, தூத்துக்குடி, கடலூர் போன்ற துறைமுகங்களிலே இருந்து இலட்சக்கணக்கான டன்கள் அரிசியை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நாம் கொண்டு வரவேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டுவர முடியும். ஆகவே இந்த முறையை நீங்கள் கையாள வேண்டும். அதனால் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்டும் அதிகமாக ஆகிவிடாது. துறைவாகத்தான் வரும். நான் பட்ஜெட்டிலே பேசுகின்ற பாது கூட இதைச் சொன்னேன், இந்த மாதிரி கப்பலில் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் மிக நல்ல நிலைமை ஏற்படும். இதிலே என்னால் முடிந்த ஆலோசனைகளையும் சொல்ல முடியும், ஆகவே அவசியம் அவர்கள் இவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் டிரான்ஸ் போர்ட் பிரச்சினை வராது. இதற்கான நல்ல வாய்ப்புக்களும் இப்போது இருக்கின்றன. ஆகவே நாம் வெறும் ரோட் டிரான்ஸ் போர்ட்டையும், வேகன் டிரான்ஸ்போர்ட்டையும் நம்பி இருந்தால் பலன் இல்லை. ஓஷன் டிரான்ஸ்போர்ட்டும் இருந்தால் தான் நன்றாக இருக்கும், பக்கிங்ஹாம் கேனல் கூட இருக்கின்றது. இதை நல்ல முறையில் வைத்திருந்து நதியின் மூலம் நாம் நிறைய கொண்டு வரலாம். இரப்பற்றி எவ்வளவோ நாட்களாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறீர்கள் அவை எடுக்கவும் இல்லை. அதனால் ரெம்பகண்டமும் இருக்கின்றது.

I think Mr. Deputy Speaker Sir, the distribution system followed by this Government is absolutely incorrect. Under the existing circumstances, unless the distribution system is kept very very efficiently, all these vagaries are likely to appear. I want that the distribution system of taking more food grains to the consumer shops to the remote villages should be made more efficient.

I must say that more Fair Shops should be opened. In Madras we have got 150 Divisions. If one Fair Price shop atleast is opened in each and every division, the educated unemployed people can get employment. You can ask them to deposit about Rs.500 or 1000/-. They are prepared to come forward to deposit. More care should be bestowed in opening more number of Fair Price Shops.

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்] [1981 ஆகஸ்ட் 27]

I do not know why essential commodities like Rice are not available in your Fair Price Shops. Even Wheat, Rava and other Cereals are not available. Taking the whole thing into consideration, you must take appropriate steps to produce more food grains, and also ensure that whatever is produced is distributed fully at Fair Price to the people. I am afraid that the prices will be increasing more and more because of your faulty system.

I would like to ask the Government to pay adequate attention toward Storage. There may be difficulties in storage. But if proper methods are adopted in storing, the commodities will not get spoiled. If the commodities are not properly stored, the quality is bound to deteriorate. So, experts should be employed to see that the storage is kept perfectly in order to maintain the good quality of commodities like rice. Thank you.

*திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் சார்பிலே இன்றியமையாத பொருள்கள், அவற்றின் விலைவாசி ஏற்றம் ஆகியவைகளைப் பற்றிய ஒரு வெள்ளை அறிக்கையை இந்த மன்றத்திற்கு வழங்கி அதன்மீது பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த நண்பர்களும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் உரை ஆற்றக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காக நான் நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இத்தகைய விவாதம் சட்டமன்றப் பேரவையிலே நடைபெறுவது, எந்த நேரத்திலே பொது மக்களுக்கு விலைவாசி ஏற்றத்தாலே ஒரு பொருளாதாரப் பிரச்னை தோன்றுகிறதோ, எந்தக் காலக்கட்டத்திலே பொது மக்கள் வேதனைப்படுகிறார்களோ, அந்தக் காலக்கட்டத்திலே தான் இப்படிப்பட்ட வாதம் சட்டமன்றத்திலே வருவது இயல்பாகும். எனவே, பொதுமக்களுடைய நலம் நாடி, வெள்ளை அறிக்கையாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற இதன்மீது விவாதம் நடத்தவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களும் கேட்டுக் கொண்டதில் அடிப்படையிலே தான் இந்த விவாதம் நடைபெறுகிறது.

பொதுமக்களின் குறைகளை இந்த மன்றம் எண்ணிப் பார்க்காவிட்டால், பொதுமக்களின் குறைகளை களைவதற்கான வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். எனவே, அவைகளை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதற்காக நடக்கிற இந்த விவாதத்தில் ஆளும் கட்சியின் சார்பிலே பேசுகிறார்கள், விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது, இன்றியமையாதப் பண்டங்கள் மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று மற்ற எதிர்க்கட்சிகளிலே உள்ளவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே உள்ளவர்களும் எடுத்துப் பேசுகிற அந்தக் கருத்துக்களை நேரிடையாக மறுப்பதற்கு வழியில்லாத காரணத்தால், திராவிட முன்னேற்றக்

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

கழக ஆட்சியிலே கூட 73-வது ஆண்டிலே 74-வது ஆண்டிலே தமிழ்நாட்டிலே செயற்கையான பஞ்சம் உருவாக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து அரிசியை வேறு மாநிலங்களுக்கு கொண்டு போக வழி வகுக்கப்பட்டது. அவைகள் எல்லாம் தான் அப்போதைய விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணம். ஆகவே, அவர்கள்தான் அப்போது விலை ஏற்றத்திற்கு காரணமாக இருந்தார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அது உண்மை தானா என்பது விவாதிக்க வேண்டிய ஒன்று. ஏனென்றால் தஞ்சை மாவட்டத்திலே உற்பத்தியாகிற அந்த உணவுப் பொருள்கள் மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் பரவலாக கிடைத்தால் தான், மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ள மக்களுடைய குறைகள் நீங்கும் என்ற அடிப்படையிலே கொள்வனவு வகுக்கப்பட்டு, அந்த அடிப்படையிலேதான் தஞ்சை மாவட்டம் அன்றைய தினம் திறந்து விடப்பட்டது.

ஏனென்றால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கோ, கோவை மாவட்டத்திற்கோ, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கோ, மதுரை மாவட்டத்திற்கோ, அங்கேயிருந்து தான் உணவுப் பொருள்கள் செல்லவேண்டும் என்பதற்காக திறந்து விடப்பட்டது. ஆனால் அது தவறான முறையிலே பயன்படுத்தப்பட்டது, அறியப்பட்ட காரணத்தால் 24 மணி நேரத்திலேயே அரசு விழித்துக் கொண்டு, திறந்துவிடப்பட்ட அந்த முறையைத் தடை செய்தது.

[பிற்பகல் 12.50]

அப்போது கூட அன்றைக்கு முதல் அமைச்சராக இருந்தவருக்கும் உணவுத் துறை அமைச்சராக இருந்தவருக்கும் திறந்து விடுவதில் அவ்வளவு அக்கறை இல்லை. திறந்து விட வேண்டுமென்று கேட்டவர் யாரா என்பதை இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும், அன்றையதினம் ஆளும் கட்சியில் அமைச்சர்களாக இருந்தவர்களும் நாவலர், பண்ணுட்டி ஆகியவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வது நல்லது (குறுக்கீடு) பண்ணுட்டி எப்போதும் சந்தர்ப்பத்தில் தெரியாது என்றுதான் சொல்வார்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : சந்தர்ப்பத்தில் இல்லை, உண்மையில் எனக்குத் தெரியாது.

திரு. க. அன்பழகன் : பல சங்கதிகளை கூட தெரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதில் கூட அவர் வல்லவர். ஆனால் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதால் உண்மை தெரியாமல் போகாது. அப்படிப்பட்டவரின் ஆலோசனையை இன்றையதினம் ஆளும் கட்சி கேட்டுக்கொண்டிருக்குமானால் அவர்கள்தான் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டுமே தவிர நாங்கள் அல்ல என்பதை அவையில் உள்ளவர்கள் அதிலும் முக்கியமான பொறுப்பில் உள்ள அமைச்சர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1931 ஆகஸ்ட் 27]

அடுத்து, அன்றையதினம் தமிழ்நாடு ஒரு தனி ஸோனாக இருந்தது. அப்படி ஒரு தனி ஸோனாக இருந்த காரணத்தால் தமிழ்நாட்டுக்குள் வரக்கூடிய பிற மாநில அரிசி பிற மாநில உணவுப்பொருள்கள் வர முடியாத நிலைமை இருந்தது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நேற்று காலையில் இங்கே பேசிய ஆளும்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் நல்ல புள்ளி விவரத்தோடு பேசிய காரணத்தால்—அன்று 41 இலட்சம் டன் கிடைத்தும் கூட அன்று விலைவாசி ஏறிற்று, இன்று 40 இலட்சம் டன் அளவிற்கு விளைந்தும் கூட விலைவாசி அந்தளவிற்கு வேகமாக ஏறவில்லை அரிசியைப் பொறுத்தவரையில் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்ட வாதத்தில் ஓரளவிற்கு உண்மை இருந்தாலும் கூட, அன்றைக்குத் தமிழ்நாடு தனி ஸோனாக இருந்தது என்பதையும் இன்றையதினம் தென் மாநிலங்கள் எல்லாம் பெருமளவுக்கு திறந்து விடப்பட்டிருக்கின்றன என்ற அந்த உண்மையையும் உபரியாக விளைகிற மாநிலங்களிலிருந்து இங்கே அரிசி வர வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதையும் அப்படி வருகிற, ஆந்திராவிலிருந்து வருகிற அரிசிக்கு இருந்த செவியை இன்று அரசாங்கம் கைவிட்டிருக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஏன் கைவிட்டிருக்கிறது என்றால் தமிழ் நாட்டுக்கு ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி சற்று தாராளமாகக் கிடைக்க அது வாய்ப்பாக அமையும் என்று நம் முன்னவர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பதைக் கொண்டு அந்த உண்மையை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசியேற்றம் என்று சொன்னவுடன் உடனே மத்திய அரசு மீது பொறுப்பை ஏற்றி அவர்களால்தான் விலைவாசியேற்றம் ஏற்பட்டது என்று சொல்வதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. நம் மீது குற்றச்சாட்டு வருகிறபோது அடுத்தவர் மீது தள்ளிவிடுவது என்பது உலகத்து இயற்கை. ஆனால் தேர்தல் நேரங்களில் ஆளும் கட்சியினுடைய தலைவர் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், அன்றைக்கு என்ன வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள் என்றால் நான் ஆட்சி நடத்தினால் நாட்டில் விலைவாசி ஏறாது, என்னுடைய ஆட்சி இந்த மூன்று மாதங்கள் இல்லாத காரணத்தால் இடையே விலைவாசி ஏறி விட்டது என்று பொது மக்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். பொது மக்களுக்கு அந்த வாக்குறுதி கொடுத்த காரணத்தால் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், அமைச்சரவையில் உள்ள மற்ற அமைச்சர்கள் விலைவாசி ஏறாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்குத் தங்களுக்குத் தனியான ஒரு தகுதி இருக்கிறது, அவர்கள்தான் அதைச் செய்யமுடியும் என்று சொன்ன வாக்குறுதியை நீங்கள் காப்பாற்றவில்லை என்று நாங்கள் சொன்னால் அதற்காக வருத்தப்பட்டுக் கொள்ளத் தேவை இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் அப்படிச் சொன்னோம் என்பதற்காக நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடையலாம். அப்படித்தானே ஓட்டு வாங்க முடியும், வாங்கினோம் என்று கூட சொல்லமுடியும். இங்கே பேசிய ஜனதாக் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள்

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

சொன்னார்கள், உங்களுக்குத் தான் வாக்களித்தார்களே என்று. அதே மக்கள்தான் ஜனாதிபதி கட்சியை வாக்களிக்காது கைவிட்டு விட்டார்கள் என்று இந்த இரண்டையும் சேர்த்துத்தான் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டுமே. விரைந்தனியாகப் பிரித்து எண்ணக் கூடாது. எனவே நாட்டு மக்கள் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சிக்கு வாக்களித்த காரணத்தால் இன்றைக்கு நடப்பதெல்லாம் நியாயம் என்றால் சட்டமன்றமே தேவை இல்லை. ஒருமுறை வாக்களித்துவிட்டால் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு அந்த ஆட்சி எப்படி வேண்டுமானாலும் நடக்கலாம், என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், சட்டமன்றத்தில் குறை சொல்லக் கூடாது என்றால் சட்டமன்றமே தேவையில்லை. நாம் ஆளும் கட்சியாக வரவேண்டுமென்பதற்காக என்ன சொல்லி ஆளும் கட்சியாக வந்தாலும் வந்ததற்குப் பின்னால் ஆளும் கட்சியால் பொது மக்களுக்கு ஏற்படுகிற குறைகளை எடுத்து வைக்கவேண்டிய கடமை எதிர்க்கட்சிக்கு இருக்கிறது. அந்தக் குறைகளை முடிந்த வரை நிவர்த்தி செய்கிற, மாற்றியமைக்கிற ஒரு மாபெரும் கடமை ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

விலைவாசியேற்றம் என்பது மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கையால் பொதுவாக உயருகிறது என்பதை நான் ஏற்றுக் கொண்டாலும்கூட மத்திய அரசின் அதிக ரங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு அவர்களால் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவிற்கு நிர்வாக முறையில் மாநில அரசுகள் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு கட்டத்தில் மாநில அரசு செம்மையாக இயங்காத காரணத்தால், முறையாக இயக்க முடியாத காரணத்தால், அல்லது செயல்படாத காரணத்தால் அல்லது மாநில அரசு பாரபட்சமாக நடக்கிற காரணத்தால் மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைகூட மாநில அரசுடைய செயலற்ற தன்மையால் சில நேரங்களில் வீழ்ச்சியடைய நேரிட்டு விடுகிறது. அந்த முறையிலே கறுப்புப் பணம், கள்ள மார்செட், லஞ்சம் இவைகள் எல்லாம் பெருகி வருகிறபோது, பொறுப்பற்ற தன்மை மக்களிடத்திலே, வியாபாரிகளிடத்திலே, மிகப் பெரிய முதலாளிகளிடத்திலே, மொத்த வியாபாரிகளிடத்திலே உருவாகுமானால், இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து பொதுமக்களைப் பாதிக்கிறது என்பதை நான் நினைவூட்டுகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆளுங் கட்சிக்கு வழிகாட்டி என்று சொல்லப்படுகிறவர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான் வழிகாட்டி. நானும், நாவலரும் ஒரே வழிகாட்டியைப் பின்பற்றி, இப்போது தான் பாதை பிரிந்திருக்கிறோம். எனவே, அப்பேர்ப்பட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1962 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தில் விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கண்டித்து ஒரு போராட்டத்தை நடத்தினார். மாநில அரசாங்கம் தன் பொறுப்பை நிறைவேற்ற வில்லை என்பது அவரது முதற் குற்றச்சாட்டு. இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு, மத்திய அரசு பெருமளவிற்கு நிறைவேற்ற வேண்டிய பணிகளுக்கு உறுதுணையாக இல்லை; பொருளாதாரக்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

கொள்கையை வகுக்கவில்லை என்பது. பொருளாதாரக் கொள்கையிலே ஏற்படுகின்ற குறைபாடுகள் அல்லது வேறுபாடுகள் என்ற அளவில், ஒவ்வொரு பொருளாதாரக் கொள்கையையும் மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் வகுக்கின்றபோது, அதன் விளைவு 2, 3 ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் தெரிகிறது. ஆனால், நிர்வாகத்திலே குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால், பொதுமக்கள், சாதாரண மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கைப் புண்ணைப் பார்ப்பதற்கு கண்ணாடி தேவையில்லை என்பதுபோல், அப்படி ஏற்படுகின்ற அந்தப் புண்ணைப் பொதுமக்கள் எங்கிலிடம் காட்டுகிறார்கள். நாங்கள் அந்தப் புண்ணை அமைச்சர்களுக்குக் காட்டுகிறோம். அமைச்சர்களுக்கும்கூட கைப் புண்ணைத்தான் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையின் காரணமாக, அந்தப் புண்ணை மறைக்கின்ற கட்டாய நிலைமை அமைச்சர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த நிலைமை நீங்கள் அமைச்சராக இருந்தால், உங்களுக்கு இருக்கலாம் அல்லவா என்று கேட்கலாம்; ஒருவேளை இருக்கும். ஆனால், நல்ல வேளையாக இப்போது அமைச்சராக இல்லை. கைப் புண்ணை மறைத்துக் கொள்ளுகின்ற நிலைமை—அரசாங்கத்தின் குறைபாடுகளை நாங்கள் மறைத்துக்கொண்டு, அதனால் அமைச்சர்கள் பொதுமக்களுக்கு நன்மைசெய்ய முடியாத நிலைமைக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பருவ மழை பொய்த்துவிட்டது என்றும், அதனால் பயிர்கள் பெருமளவு வினையாமல், மூன்றில் இரண்டு பங்குதான் விளைந்திருக்கிறது என்பவையெல்லாம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. இந்த உண்மையின் அடிப்படையிலே வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் ஓரளவுக்கு நடைபெற்றாலும், அது காலதாமதமாக தொடங்கப்பட்டு, விரைவாக நடத்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டு, விரைவிலேயே பில்கள் போடப்பட்டு, போடப்பட்ட பில்களை பெறவேண்டியவர்கள் பெற்று, தனிப்பட்டவர்களின் வறட்சிக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் பல தவறான முறைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. என்றாலும், ஒன்றுக்குப் பாதியாவது தேறியிருக்கும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அடியோடு குளம் வெட்டாமல், அடியோடு பாசுர போடாமல், சாலை போடாமல் அந்த நிலையைப் பெற்றிருக்க முடியாது. ஆனால், ஓரளவுக்கு காரியம் நடைபெற்று, பெருமளவிற்கு காரியங்கள் நடைபெற்றதாக காட்ட வேண்டுமென்ற நிலைமை வறட்சி நிவாரணப் பணியிலே நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏழைமக்கள், பட்டாளி மக்கள் வறட்சி காலத்திலே உதவி செய்யப்பட வேண்டியவர்கள். அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக தொடங்கப்பட்ட அந்த கடமையில், அவர்களிடத்திலே போய்ச் சேர்ந்திருக்க வேண்டிய முழுக் கூலி போய்ச் சேரவில்லை. அவர்களுக்கு கிடைத்திருக்க வேண்டிய ஊதியம் கிடைக்கவில்லை.

[1981 ஆகஸ்ட் 27] [திரு. க. அன்பழகன்]

தமிழ்நாட்டில் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கின்ற மக்கள் எண்ணிக்கை 100க்கு 61, 62 பேர்கள் என்று இன்றைய தினம் வளர்ந்துகொண்டு இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இந்த வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கும் அடித்தள மக்கள் அன்றாடம் கூலி பெற முடியாமல், வறட்சிக் காலத்தில் ஓரளவுக்குக் கூலியைப் பெற்றிருந்தாலும், அவர்கள் அன்றாட உணவுப் பொருள்களை வாங்குவதற்கான கூலி பெற முடியாத அளவிற்கு நிலைமை இருந்தது என்பதை முதலில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது, இந்த பற்றாக்குறை நிலைமையை மாற்றுவதற்கு ஆந்திரா மாநிலத்திலே இருந்து, ஓரிஸ்ஸா, மத்திய பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களிலே இருந்து அரிசி வரவழைக்கப்படுவதற்கான முயற்சி எடுக்கப்பட்டு, அப்படி வரவழைக்கப்பட்டதிலே கால் பங்குதான் வந்திருக்கிறது; இன்னும் மீதி அரிசியாகவோ அல்லது நெல்வாகவோ வருமானால், அந்த அரிசியை ஓரளவுக்கு நியாய விலைக் கடைகளிலே போதுமான அளவிற்கு கொடுக்கலாம் என்று எதிர்பார்ப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், கொடுக்க வேண்டிய, அதைச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு நம்முடைய மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது. மாநில அரசு தந்திருக்கின்ற இந்த விளக்கத்தில், தற்போது மாதம் ஒன்றுக்கு 75,000 டன் அரிசி குடும்ப கார்டுதாரர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது என்ற செய்தி இருக்கிறது.

[பிற்பகல் 1.00]

இது கடந்த ஜூலை மாதத்தில் இருக்கக் கூடிய நிலவரம். ஆகஸ்டில் கூட அந்த நிலவரம் தொடரும். அதற்கு முன்னால் 75,000 டன்னாக இருக்காது; அப்போது 60,000 டன்னாக இருக்கும் அல்லது 40,000 டன்னாக இருக்கும். கடந்த ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் மேலும் குறையும். 75,000 டன் அரிசி— குடும்ப கார்டு அட்டைகள் எண்ணிக்கை 109 லட்சம்—அத்தனை குடும்ப கார்டு வைத்திருப்பவர்களும் அரிசி வாங்குவதற்கான உரிமை பெற்றிருப்பவர்கள். அந்த எண்ணிக்கையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு கார்ட்டுக்கு 7 கிலோ அரிசிதான் வழங்க முடியும். அந்த அரிசியும் தரமுள்ள அரிசியாக, சாப்பிடக்கூடிய அரிசியாக இல்லை; மக்கிப் போய்ருக்கிறது. நாற்றம் வருகிறது என்று டீங்கே பேசிய உறுப்பினர் துரை முருகன் மட்டுமல்ல, ஹாஜா ஷேரிப் அவர்களும் பேசினார்கள். அவர்கள் அந்த அரிசியைப் பார்த்தே இருக்க மாட்டார்கள். (திரு. என். சங்கரய்யா: பார்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை) ஹாஜா ஷேரிப் அவர்களிடம் பணியாற்றுகிறவர்களோ மற்றவர்களோ இந்த அரிசியில் தரத்தை எடுத்துச் சொன்னதன் காரணமாகத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த அரிசியும் கூட மாதத்திற்கு 7 கிலோ அல்லது 5 கிலோ தான் வழங்கப்படும் என்று காணப்படுகிறது. இந்த அரிசி வழங்கப்படுவது வாரத்தில்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

மூன்று நாட்கள். ஒரு வாரத்திற்கு 7 கிலோ அரிசி என்பது அதிகமாக அரிசி வழங்குகிற காலத்தில் வருகிற விகிதாசாரம். இந்த விகிதாசாரத்தில் அரிசி அவ்வப்போது நியாய விலைக் கடைகளுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. வாரத்திற்கு நான்கு கிலோ அல்லது இரண்டு கிலோ அரிசிதான் வழங்கப்படுகிறது என்ற அளவில் இருக்கிறது. அந்த இரண்டு கிலோ அரிசி கூட கிராம மக்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் எல்லோருக்கும் கிடைக்கவில்லை. ஒரு வாரம் தருகிறார்கள். அதிலும் பாதிப் பேருக்குக் கொடுக்கிறார்கள், மிச்சம் பேருக்கு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அடுத்த வாரம் வாருங்கள் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். வாரத்தில் மூன்று நான்கு நாட்கள் நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி கொடுப்பதில்லை. நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி வாங்குகிறவர்கள் ஏழை மக்கள்; அன்றாடம் கூலி சம்பாதித்துச் சரப்பிட வேண்டிய நிலையில் இருப்பவர்கள். நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து வைக்கும் நேரம் கூடச் சரியான நேரமாக இல்லை. மாலை ஐந்து மணிக்கு மேல் திறந்து வைக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. வேறு வழி இல்லாத காரணத்தால் வாங்கித் தீர வேண்டிய அரிசி, தரக் குறைவான அரிசி. அந்த அரிசியும் வாரத்தில் மூன்று நாளுக்கு நாட்கள்தான் கிடைக்கிறது. நான் இந்த அரசங்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஏழை மக்கள் பட்டினியைப் போக்க நீங்கள் தருகிற அரிசி, நியாய விலைக் கடைகளில் தருகிற அரிசி போதுமா? அது அரைப் பட்டினியைப் போக்குவதற்காவது உதவுகிறதா? வாரத்தில் மூன்று நாட்கள் அரிசி இல்லை. ரவை இல்லை, கோதுமை இல்லை, மைதா இல்லை. பாம் ஆயில் ஓரிரு நாட்கள்தான் கிடைக்கிறது; முடக்கி வைத்திருப்பவர்களிடம் வாங்குபவர்களுக்குத் தான் முப்பது நாட்களும் கிடைக்கிறது. ஏழு நாட்களும் அரிசி கிடைக்க வழி இல்லையென்று சொன்னால் அதற்கு என்ன காரணம் என்று ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். ஒன்று, நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்வது. அப்படி நம்மை நாமே முடிந்த வரையில் ஏமாற்றிக் கொள்ளாமல் செயல்பட வேண்டும். அரிசி குறைவாக இருக்கிறது என்பது ஒன்று; நியாய விலைக் கடைகளுக்கு அவ்வப்போது போய்ச் சேராமல் இருப்பது ஒன்று; காட்டு வைத்திருப்பவர்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் அரிசி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யாமல் இருப்பது ஒன்று. இந்தக் குறைகளை உடனடியாகப் போக்க அரசு முயல் வேண்டும். நீங்களை தெரிவித்திருப்பது போல் ரவையையோ, கோதுமையையோ, மைதாவையோ ஏழை மக்கள் வாங்கமாட்டார்கள். நியாய விலைக் கடை என்ற பெயரில் நடக்கிற கடைகளில் பாம் ஆயில் ஒரு நாள் தான் கொடுக்கப்படுகிறது; நல்லெண்ணெய் இல்லை; அத்தியாவசியமான உப்பு, புளி, மிளகாய் போன்ற பொருள்களும் இந்தக் கடைகளில் கிடைக்க வழி இல்லை. அந்த ஏழை மக்கள் அதிக விலை கொடுத்து அந்தப் பொருள்களை வேறு இடத்தில் வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னால் நியாய விலைக் கடை என்ற பெயரில் வெறும் அரிசி மட்டுந்தான் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் அது ஃபார்ஸ்—ஒரு வேடிக்கை என்று

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

சொல்லும் அளவுக்கு நியாய விலைக் கடைகள் பயனற்றிருக்கின்றன என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்னும் தெளிவாகச் சொன்னால் நியாய விலைக் கடைகள் ஏறத்தாழ ஒவ்வொரு ரெவினியூ கிராமத்திலும் ஒன்று இருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட எல்ல ரெவினியூ கிராமங்களிலும் இல்லை என்ற குறை நேற்றைய தினம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. எனவே, எல்லா ரெவினியூ கிராமங்களிலேயும் நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்துவதிலே நீங்கள் அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

மற்றொன்று அரிசி மத தவிர மற்ற பண்டங்கள் கடந்த 3 மாத காலத்திலே, நியாய விலைக் கடையிலே விற்கப்படுகிற பண்டங்கள் மொத்தம் எவ்வளவு டர்ன் ஓவர், மொத்தம் அந்தக் கடைகளுக்கு எவ்வளவு வழங்கப்பட்டது—ஏனென்றால் கடை என்ற பெயர் இருக்கிறது. ஆனால், உள்ளே கடையிலே பண்டம் இல்லை என்ற நிலைமையைப் பொதுமக்கள் சொல்கிறார்கள்.—அந்தப் பண்டங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்து, அவை அந்தக் கடைகளுக்குப் பேய் இருக்குமானால் அப்படி மொத்தம் எவ்வளவு பண்டங்கள் வழங்கப்பட்டன என்று தெரிவிக்க வேண்டும்.

நியாய விலைக் கடைகளிலே இன்ன பண்டத்தை வற்றால் இன்ன விலை என்று அறிவிப்பது ஒன்று. அந்தப் பண்டம் விற்கப்படுகிறது என்று கொன்னால் மூன்று மாத காலத்திலே எவ்வளவு பண்டங்கள்—அதாவது அரிசியைத் தவிர மற்ற பண்டங்கள் சர்க்கரையோ, மண்ணெண்ணெய்யோ—வழங்கப்பட்டன என்ற புள்ளி விவரத்தைத் தயவுசெய்து அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களானால் 17,400 கடைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட மொத்த பண்டங்கள் ஒரு கடைக்கு 50 ரூபாய், 90 ரூபாய் என்ற அளவி் இருக்கும் என்று சொன்னால், நியாய விலைக் கடைகளினால் என்ன பலன் கிடைக்கும் என்றதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு கடையில் ஒரு நாளைக்கு 50 ரூபாய் அல்லது 100 ரூபாய் அளவுக்கு வியாபாரம் ஆகிற அளவுக்கு இருந்தால் அல்லவா அந்தப் பொருட்கள் ஏழை மக்களுக்குப் போய்ச் சேரும் என்ற நிலை இருக்க முடியுமா? அப்படி வழங்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பை ஏன் சினிச் சப்ளைஸ் சார்ப்பரேஷன் செய்யவில்லை? அதை அப்படி வழங்குவதிலே அவர்கள் ஏன் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அரிசி மட்டும் வழங்கினால் போதும் என்ற எண்ணம் எப்படி வந்தது? நியாய விலைக் கடை என்ற பெயர் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக மற்றப் பண்டங்கள் வழங்கப்படுகிற அளவைப்பற்றி எண்ணிப் பார்த்து அமைச்சர் அவர்கள் அதிலே கவனம் செலுத்தி மற்றப் பண்டங்களை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

அதைப்போலவே மைதா, ரவை இவை மொத்தமாக வழங்கப்பட்ட அளவைக் கணக்கிட்டுப் பரீட்சிப்போது ரவை ஒரு கார்டுக்கு கால் கிலோ அளவுக்குத்தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிற . அதைப்போலவே மைதா ஒரு கார்டுக்கு முக்கால் கிலோ அளவுக்குத்தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கிலோ அளவுக்காவது வழங்கப்படுவதற்கு வழி செய்தாக வேண்டும். தமிழ் நாட்டிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு இங்கே அரைக்கப்படுகிற மைதா, ரவை இவற்றில் ஏறத்தாழ 60 விழுக்காடு அளவிறகுப் பொது விநியோகத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட நிபாய விலைக் கடைகளுக்குப் போய்ச் சேருவது மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இப்படி மற்றப் பண்டங்களின் தட்டுப்பாடு ஒருபுறமிருக்க, விலைவாசிகள் ஏற்றத்திற்குத் தமிழ்நாடு அரசு என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப்பற்றி நான் எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன்பு விலைவாசிகளைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

கடு என்பது குறைவாகத்தான் குடும்பங்களிலே பயன்படுத்தப்படுகிற ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆயினும் அதன் விலை ஏற்றம் 1976-இல் 2.80, 1978-இல் 5 ரூபாய்; இன்றைய தினம் 7.20-க்கு விற்கிறது என்றால் 4 ஆண்டுக் காலத்திலே 3 மடங்கு விலை உயர்ந்திருக்கின்ற நிலையைக் காண முடிகிறது. மிளகாய் 1976-இல் 8.90; 1978-இல் 10.90; இன்றைய தினம் 15 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. தனியா, 1976-இல் 5 ரூபாய்; 1978-இல் 8.10 காசு வரையில் விற்கப்பட்டது; இன்றைய தினம் 9 ரூபாய் ஒரே கட்டியிலும் 10.20 காசு ஒரு கட்டியிலும் விற்ப்படுவதாக விலை தருகிறார்கள். ஏறத்தாழ 10 ரூபாய்க்கு இன்றைய தினம் விற்கப்படுகிறது. வெந்தயம், 1976-இல் 2.60; 1978-இல் 3.50; இன்றைய தினம் 5.50 காசுகள். புளி 1976-இல் 3.20; 1978-இல் 9.60; இன்றைய தினம் 9.70-க்கு விற்கப்படுகிறது. சீயக்காய் 1976-இல் 2.70; 1978-இல் 6.36; இன்றைய தினம் 6.50-விருந்து 6.75 வரையில் விற்கப்படுகிறது. சுவரம் பருப்பு 1976-இல் 2.50; 1978-இல் 5.70; இன்றைய தினம் 6 ரூபாய்; சில இடங்களிலே 6.30, 6.40 காசுகளுக்கு விற்கப்படுகிறது. ஊளுத்தம் பருப்பு 1976-இல் 3.10; 1978-இல் 4.50; இன்றைய தினம் 4.75; சில இடங்களிலே 4.80க்கும் விற்கப்படுகிறது. கடலைப் பருப்பு 1976-இல் 2.10; 1978-இல் 3.10 இன்றைய தினம் 5.80-க்கு விற்கப்படுகிறது. பயத்தம் பருப்பு 1976-இல் 2.50; 1978-இல் 4.40; இன்றைய தினம் 6.30 காசுகளுக்கு விற்கப்படுகிறது. நல்லெண்ணெய் 1976-இல் 9.50; 1978-இல் 11.50; இன்றைய தினம் 15.60-க்கு 15.90-க்கு விற்கப்படுகிறது. கடலெண்ணெய் 1976-இல் 4.90; 1978-இல் 10.10; இன்றைய தினம் 16.40 என்று விற்கப்படுகிறது; சில இடங்களிலே 16 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. தேங்காய் எண்ணெய் 1976-இல் ரூ. 11.20 ஆகவும், 1978-இல் ரூ. 14.20 ஆகவும், இப்பொழுது ரூ. 19.80 வரையிலும் விற்கப்படுகிறது; நெல்லூர் பச்சரிசி 1976-இல் ரூ. 2.70 ஆகவும், 1978-இல் ரூ. 2.90 ஆகவும், இப்பொழுது ரூ. 3.10 ஆகவும், கிடியிடங்

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

களில் ரூ. 3.25 ஆகவும் விற்கிறது. புழுங்கல் அரிசி 1976 இல் ரூ. 2.20 ஆகவும் 1978-இல் ரூ. 2.80 ஆகவும் இப்பொழுது ரூ. 4.00 ஆகவும், ரேடியோ ஆயில் 1976-இல் ரூ. 7.00 ஆகவும் 1978 இல் ரூ. 12.60 ஆகவும் இப்பொழுது ரூ. 19.50 ஆகவும், ஹார்லிக்ஸ் பெரியது 1976 இல் ரூ. 17.45 ஆகவும், 1978 இல் 17.75 ஆகவும், இப்பொழுது ரூ. 25.90 ஆகவும் விற்கிறது.

(பிற்பகல் 1-10)

ஆக, இப்படிப் பல்வேறு பொருள்களைப்பற்றி நான் சொல்லக் கூடும். ஆனால், அதற்கு அவசியம் இல்லை.

இந்த விலைவாசியேற்றம் என்பது பொருளாதாரக் கொள்கையின் காரணமாக அல்லது மத்திய அரசின் கொள்கையின் காரணமாக ஓரளவிற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். என்றாலும் அந்த அளவு விலைவாசியேற்றத்தையும் மிஞ்சக்கூடிய அளவிற்கு விலைவாசி இப்படிப்பட்ட பண்டங்களுக்கு ஏற்றப்படுகிறது. மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கை அல்லது நிதிக்கொள்கையின் காரணமாக எந்த அளவிற்கு விலைவாசி ஏறுவதற்கும் இடம் இருக்கிறதோ அதைவிட இன்னும் ஒரு மடங்கு அதிகமாகிறது. பண்டங்களின் பற்றாக்குறை என்பது ஒரு புறத்தில் இருந்தாலும் கூட, விநியோக முறையில் தமிழக அரசு இந்தப் பண்டங்கள் ஏழை மக்களுக்குக் கிடைப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்திருந்தால் அதன் காரணமாக இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தியிருக்க முடியும். அதனால் விலைவாசியேற்றத்தை முழுமையாகத் தடுக்க முடியும் என்று சொல்லி நான் ஏமாற்ற விரும்பவில்லை. விலைவாசியேற்றம் என்பது ஓரளவுக்கு ஏற்பட்டதான் செய்யும் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், ஏற்பட்டிருக்கின்ற விலைவாசியேற்றத்தைப் பார்த்து, அந்தப் பண்டங்களைப் பார்த்து, எந்தெந்தப் பண்டங்களுக்கு விலைவாசியேற்றம் ஏற்படுகிறது என்ற சரியான புள்ளிவிவரத்தை அரசாங்க இராக்கா அவ்வப்பொழுது பரிசீலனை செய்திருந்தால், முறையில்லாமல் பதுக்கல் காரணமாக இது ஏற்படுகிறது என்பது தெரியுமானால் அரசாங்கம் அம்மாதிரி பொருட்களை வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வரவழைத்து அவைகளை விநியோகம் செய்வதற்கான வழிமுறையை முக்கியமான கூட்டுறவு அங்காடிகளிடம் கொடுத்து நிறைவேற்றச் செய்திருந்தால் ஓரளவுக்கு விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்க முடியும். கட்டுப்படுத்தவே முடியாது என்பதல்ல; ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விலைவாசி ஏறுவதற்கு முற்படும்பொழுது அதை இறக்குவதற்கான பலமான முயற்சிகளையும் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொரு விஷயம் என்னவென்றால் பதுக்கல்காரர்கள் சம்பந்தமாக நேற்றைய தினம் பாராளுமன்றத்திலே,

Essential Commodities (Special Provisions) Bill and Prevention of Blackmarketing and Maintenance of Essential Supplies Bill

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

என்ற இரண்டு சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு சிலர் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படுவது நல்லதல்ல என்று கருதக்கூடும். ஆனால், இந்தச் சட்டங்களைப் பயன்படுத்தியாவது உண்மையான பதுக்கல்காரர்கள், பதுக்கி வைக்கின்ற மொத்த வியாபாரிகள், பாமாயிலைக் கிடங்குகளிலே பதுக்கி வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் போன்றவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால், மக்களுக்கு அன்றாடம் தேவப்படுகின்ற பொருட்களை இரண்டு மூன்று மாதங்கள் பதுக்கி வைத்திருந்தால் விண்வாசி ஏறும் என்று கருதி பதுக்கி வைத்திருக்கின்றவர்கள் மீது இந்தச் சட்டத்தைக் காட்டியாவது— இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தியாவது நடவடிக்கை மேற்கொள்வதில் இந்த அரசு தீவிரமாக இருக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டம் இல்லாதபொழுது அரசாங்கம் சொல்லக்கூடும். யார் யாரோ பதுக்குகிறார்கள், எங்கேயோ பண்டங்களை முடக்கி விடுகின்றார்கள், அவைகள் மக்களுக்கு வரவில்லை அல்லது கடைத் தெருவிற்கு அல்லது அங்காடிக்கு வரவில்லை என்று சொல்லக்கூடும். ஆனால், இந்தச் சட்டங்கள் இன்றையதினம் உங்களுடைய கைகளைப் பல படுத்தவிருப்பதால் எந்த மொத்த வியாபாரியாக இருந்தாலும் எவ்வளவு பண்டங்களை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அளவிட்டுச் சொல்வதற்கான உரிமை உங்களுக்கிருக்கிறது.

இங்கே, பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் கூடச் சொன்னார். தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் கடன் கொடுக்கின்றன. அந்தக் கடன்களை வாங்குகின்றவர்கள் பண்டங்களை முடக்கிவிடுகிறார்கள். எனவே, அந்தத் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் அளிக்கின்ற கடன்கள்கூட விலைவாசியேற்றத்திற்கு ஒரு காரணமாக மாறிவிடுகிறது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதிலே எனக்கு மறு புள்ளிலை. ஆனால், வியாபார நோக்கத்திற்காகப் பண்டங்களை வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுத்தால் 15 நாட்கள், ஒரு மாதம் வைத்திருக்க வேண்டிய பண்டங்களை 3 மாதங்கள் வைத்திருந்தால், அது எவ்வாறுக்கு ஸ்டாக் வைக்கப் பட்டது, எத்தனை நாட்களில் அந்த ஸ்டாக் மக்களுக்கோ அல்லது மற்ற வியாபாரிகளுக்கோ விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டுமோ அவ்வாறு செய்யாதவர்கள் மீது அரசாங்க அதிகாரிகள் முறை படி நடவடிக்கை எடுத்து அதைத் தடுக்க அல்லது விநியோகிக்க அல்லது கைப்பற்றுவதை மேற்கொள்ள இந்தச் சட்டங்களைத் தமிழக அரசு முறையாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

முறையாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நான் சொல்வதால் இன்னின்ன வியாபாரிகளைப் பிடிப்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவது என்று முதலிலேயே கணக்குப் போடக்கூடாது. பதுக்கல்காரர்களை மட்டும், கொள்ளை வர்ப்புச் சம்பாதிக்கின்றவர்களை மட்டும், முடக்கி வைத்திருக்கின்றவர்களை மட்டும், உண்மையான உள்ளச் சந்தைக்காரர்களை மட்டும் அந்தச்

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

காரியங்களில் ஈடுபடாமல் தடுப்பதற்காக இந்தச் சட்டங்களைப் பயன்படுத்தியாவது பண்டங்களை வெளியே கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பதுக்கல்காரர்கள், கொள்ளை இலாபம் சம்பாதிப்பவர்கள் என்று சொல்லும்பொழுது உடனே வியாபாரிகளெல்லாம் இந்தப் பட்டியலிலே சேர்கிறார்கள் என்று தவறாகக் கருதிவிடக்கூடாது. வியாபாரிகளிலே நூற்றுக்கு 95 பேர், 97 பேர் முறையான வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள்; விற்பனை வரி செலுத்துகிறார்கள், கணக்கு வைக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வியாபாரிகளே தங்களுக்குப் போடப்படும் வரிகளுக்காக பண்டங்களினுடைய விலையைச் சீர்து உயர்த்தி அல்லது பண்டங்களின் விலையோடு விற்பனை வரிடைச் சேர்த்து போட்டு அதன் காரணமாக 100-க்கு 2 ரூபாய், 3 ரூபாய் விலையேறும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ரூ.100-க்கு மரிகைக் கடையிலே பண்டம் வாங்கினால் விற்பனை வரியாக ரூ. 3, ரூ.4- சேர்த்து செலுத்த வேண்டிய அப்சியம் ஏற்படுகிறது. விற்பனை வரியை அடியோடு எடுக்க வேண்டுமென்று நான் வாதாட முடியாது என்று கொன்னாலுங்கூட, அத்தியாவசியமான பண்டங்கள், உணவுப் பொருள்களாக இருக்கக்கூடிய பண்டங்கள், இப்படிப்பட்ட பண்டங்களுக்கு போடப்படுகிற விற்பனை வரியைக் கைவிடுவது பெரிய நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தாது. அரசாங்கத்திற்கு இதன்மூலம் ஏறத்தாழ ரூ.470 கோடிக்கு வருமானம் வருகிறபொழுது மஞ்சள், மிளகாய், கொத்தமல்லி, புளி, மிளகாய், சீரகம், பூண்டு ஆகிய மசாலா சாமான்கள், குழம்பு பைப்பதற்கு, ராம்பார் வைப்பதற்குப் பயன்படுகிற உணவுப் பொருள்களாக இருக்கிற, அத்தியாவசியமாக இருக்கிற பருப்பு வகைகள், இவைகளுக்குப் போடுகிற விற்பனை வரிக்கு விலக்கு அளிப்பதன் காரணமாக, பெரும் இழப்பு ஏற்படாது என்று நான் நிச்சயமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ரூ. 50,000-க்கு மேல் விற்பனை செய்யாத வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை வரி செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று விலக்களித்திருப்பதைப் போல், இவற்றிற்கும் விற்பனை வரி விலக்களிக்கலாம். இந்த ரூ. 50,000-க்குக் கீழே உள்ள விற்பனை நடைபெறுகிற கடைகளிலேதான் ஏராளமான ஏழை மக்கள் பண்டங்களை வாங்கக்கூடிய நிலைமை உண்டு. ஆனால், அவர்கள் மற்றவர்களிடம் வாங்கிக் கொண்டு வருகிற காரணத்தால், அவர்கள் விற்பனை வரி செலுத்த வேண்டிய நிலைமையிருக்கிறது. மொத்த வியாபாரியிடமிருந்து நடுத்தர வியாபாரி வாங்கி வைத்து, நடுத்தர வியாபாரியிடமிருந்து சில்லறை வியாபாரி வாங்குகிற காரணத்தால் ஒரு முனை விற்பனை வரியாக இல்லாமல் பலமுனையிலே வாங்குகிற வரியாக இருக்கிற காரணத்தால், உணவுப் பண்டங்களுடைய

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

விலை ஏறுவதற்கும் நாம் காரணமாக இருக்கிறோம். அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையும் காரணமாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய சார்பில், இன்றைய ஆளுங்கட்சியின் சார்பில், மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. எஸ். அவர்கள் ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறார். ஒருமுனை வரியாக மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு தயாராகத்தான் இருக்கிறது. விரைவிலே அது பற்றி தெர்விக்கும் என்று தேர்தலுக்கு முன்னாலே மிகவும் அழுத்தம் கச் சொன்னார்கள். வியாபாரிகள் ஊங்கத்தில் பேசும்பொழுது, அப்பொழுது திரு. எஸ். டி. எஸ். சொன்னது இதுதான். 'ஒரு முனை விற்பனை வரி, கூடுதல் விற்பனை வரி இவற்றைப் பற்றி பட்ஜெட்டில் அறிவிக்கிறேன். மற்ற கோரிக்கைகளைப் படிப்படியாக நிறைவேற்றுவேன். இப்பொழுது அறிவித்தால் எங்கள்மீது எதிர்க்கட்சிகள் உரிமைப் பிரச்சனையைக் கொண்டு வந்து விடுவார்கள் என்று வியாபாரிகள் சங்கத்திலே அவர் பேசியதை அச்சடித்து தந்து இருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். பெரும் பாலான பண்டங்களுக்கு விற்பனை வரி என்பது, வணிக வரி இலாகாவில் மேலதிகாரிகள் சற்று நேர்மையாக இருக்கிறார்கள் என்று கருதுவதற்கு இடம் இருந்தாலும் கூட அங்கங்கே, கடைகளுக்குச் சென்று வியாபாரிகளை, கணக்குகளைப் பரிசீலிக்கிற அதிகாரிகள், அந்தக் கடைக்காரர்களிடத்திலே எப்படியோ அவர்கள் பெறுகிற லாபத்தில் பங்கு பெறுகிற ஒரு வழியைத் தடுப்பதற்கும், இலஞ்சம் கொடுப்பதன் மூலமே வாக்கான கணக்கை விற்கச் செய்ய வேண்டும் என்று வியாபாரிகள் எண்ணுவதைத் தடுப்பதற்கும் வழி கண்டாக வேண்டும். சாதாரண வியாபாரிகள், இன்னும் சொல்லப் போனால், சிறு சிறு வியாபாரிகள், ரூ. 50,000-க்கு மேற்பட்டு, ரூ. 60,000 என்று வியாபாரம் பெருகுமானால் கணக்கு வைத்துக் கொள்கிற தொல்லைக்கும் ஆளாக வேண்டும். கணக்கு வைத்ததற்குப் பிறகு வணிகவரி இலாகாவைத் சேர்ந்த அதிகாரிகளிடத்திலே கணக்கை ஒப்படைத்து, அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டும், அதற்குப் பிறகு, அவர்கள் விற்பனை வரியைச் செலுத்த வேண்டிய நிலையிருக்கிறது. இதனால் விலை ஏறுகின்ற வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே இந்த நிலையை மாற்ற ஒரு முனை விற்பனை வரியை எல்லா பண்டங்களுக்கும் நாங்கள் மேற்கொள்ளத் தயார் என்ற முறையில் இந்த அரசு ஒரு முனை வரியை மேற்கொள்ள முன் வந்தாக வேண்டும்.

நேற்றையதினம் வியாபாரிகள் தமிழ்நாடு முழுவதும் ஏறத்தாழ ஒரு மாபெரும் ஊர்த்தால் நடத்தியிருக்கிறார்கள். சென்னை மாநகரில் ஊர்வலமாக வந்திருக்கிறார்கள். அமைதியாக வந்து முதலமைச்சரைத் சந்தித்து தங்கள் குறைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தெரிவித்த குறைகளை முழுவதும் போக்க முடியாவிட்டாலும், வியாபாரிகள் மக்களிடத்திலே பண்டங்களை விற்கும்போது என்ன, என்ன காரணத்தினாலே, அவர்கள் விற்பனையிலே விலையை ஏற்றிடுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறதே சில காரணங்களைக் குறைப்பதன் மூலமாக

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

விவரவாசிகளைக் குறைக்கும் நல்ல நோக்கத்தோடு, இன்னும் சொல்லப்போனால், விலைகளைத் கட்டுப்படுத்துகிற நோக்கத்தோடு இந்த விற்பனை வரியை ஒருமுனை விற்பனை வரியாக மாற்றிடவேண்டும்.

மற்றொன்று செஸ். ரூ.3 இலட்சத்திற்கு மேல் வியாபாரம் செய்தால் 0.3 சதவீதம் அவர்கள் கட்டுகிற விற்பனை வரிக்கு செஸ் வரி என்று இன்னொரு வரி கட்ட வேண்டுமென்ற முறையும், ரூ.10 இலட்சத்துக்கு மேல் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் 0.7 சதவீதம் விற்பனை வரியோடு இன்னொரு வரி சேர்த்துக் கட்ட வேண்டுமென்றும் அண்மையிலே கொண்டு வரப்பட்ட அந்த முறையையும் நாம் அறிவோம். வியாபாரிகள் மொத்தமாகத்தான் கட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னாலுங்கூட ஒவ்வொரு பண்டத்திலும் விலை ஏறுவதற்கு அது காரணமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், இந்த வரிகளில் எந்த வரி அதிக அளவில் வருமானம் தரவில்லையோ, அந்த வரியைப் போக்குவதற்கும், ஒரு முனை விற்பனை வரியாக ஆக்குவதற்கும், உணவுப் பண்டங்கள் இன்றியமையாத பொருள்கள் ஆகியவற்றின்மீது உள்ள விற்பனை வரியைக் கைவிடுவதற்கும் முன்வரவேண்டும், ஏற்கனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்தில், 3 மாத கால அளவு, 3 மாத காலமாக 2 முறை இந்த ஒருமுனை விற்பனை வரி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, பலமுனை விற்பனை வரி கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப் பண்டங்களுக்கு விற்பனை வரி அடியோடு கைவிடப்பட்டு பரிட்சார்த்தமாக நடத்தப்பட்டது, மற்றும் பல பொருள்களுக்கும் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது.

[பிற்பகல் 1-20]

அந்த நேரத்தில் அதனாலே வணிக வரி நமக்குக் கிடைப்பது பெருமளவிற்குக் குறைந்து போய்விடவில்லை. அதைப் பின்பற்றலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. ஆனால் தொடர்ந்து அந்த எண்ணத்தோடு இருந்த அரசு நீடிக்கவில்லை. எனவே இன்றைக்கு இருக்கின்ற அரசை நான் கேட்கவிரும்புவதெல்லாம், மக்களுக்கு அவசியமாக இன்றியமையாததாக இருக்கிற உணவுப் பண்டங்கள் மீது இன்றைக்குப் பொதுமக்களிடத்திலே வசூலிக்கப் படுகிற அந்த விற்பனை வரியை நீக்குவது அதிக இழப்பாக இருக்காது—மொத்த வருமானத்தைக் கருதும்போது என்ற அந்தக் காரணத்தால்—அதைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வியாபாரிகள் லஞ்சம் கொடுப்பதிலே அல்லது வேறு பல காரியங்களிலே ஈடுபடுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிற குறைகளும் அளவும் பெருமளவுக்குக் குறையும். எனக்குத் தெரியும், சில கடைக்காரர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள், என்னிடத்திலே, விற்பனை வரி அதிகாரிகள் வருகிற போது 500 ரூபாயோ 1,000 ரூபாயோ கொடுத்துத்தான் சரிக் கட்டவேண்டும், இல்லை என்றால் சரிக்கட்ட முடியாது என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அந்த லஞ்ச முறையும் குறையும். விலை வாசி குறைவதற்கும் ஒரு தூண்டுகோலாக இருக்கும்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

அரசாங்க இலாக்காவிற்கு வீண்வேலையாக இருக்கும் அந்த வேலையும் குறையும். எனவே இந்த அளவோடு வியாபாரிகளின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை எந்த அளவுக்குப் பெறமுடியுமோ அந்த அளவுக்குப் பெற முயற்சிக்கவேண்டும் என்றும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல பண்டங்களில் கலப்படம் செய்வது என்பது மிக வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கதாகும். ஆனால் கலப்படம் என்ற குற்றத்தைச் சாதாரண சிறு வியாபாரிகள் செய்வதில்லை என்பதை ஓரளவுக்கு அறிந்திருக்கிறேன். நான் இப்படிச் கூறும் காரணத்தால் யாராவது ஒரு சிறு வியாபாரி எங்காவது கலப்படம் செய்து, வெண்ணையிலே மாவைக் கலந்தால், சிறு வியாபாரி இம்மாதிரி செய்துவிட்டான், எனவே நீங்கள் சால்வது தவறு என்று எடுத்து வாதிடக்கூடாது. மொத்த வியாபாரிகள் தான் கலப்படம் செய்கின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றவர்கள். அந்தக் கலப்படம் செய்கின்ற வர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிப்பதற்கான சட்டம் இருக்கிறபோது, அந்த முறையைக் கையாண்டு கலப்படத்தைத் தடுக்க வேண்டுமே தவிர, சிறு வியாபாரிகளுக்குத் தருகிற தொல்லைகள்த் தருவதைப் பயனுள்ள முறையாகக் கொள்ளக்கூடாது. இந்த தொல்லைகளைக் குறைப்பதன் மூலமாக நம்மேடு ஒத்துழைக்க, அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்க, பொது மக்களுடைய நலனில் அக்கறைகாட்டி செயலாற்ற வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்லாவற்றையும்விட அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தினாலே வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படுகிற தொல்லைகள் இருக்கின்றனவே அது சற்று அதிகமாக இருக்கின்றது. அவர்கள் ஒவ்வொரு பண்டத்திற்கும் தனித்தனியே லைசன்சு வாங்கவேண்டும் என்கிறார்கள். அரிசிக்கோ, புளிக்கோ அல்லது எண்ணெய்க்கோ அல்லது சிலபண்டங்களுக்கோ தனித் தனியாக லைசன்சு வாங்குகின்ற முறை மளிகைக் கடைக்குத் தேவையில்லை. மளிகைக் கடையிலே வருகின்ற பண்டங்கள் அத்தனைக்கும் ஒரு பட்டியல் போட்டு மொத்தமாக லைசன்சு தருவதற்கு அரசு ஏற்கனவே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. அதை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. அப்படி மொத்த லைசன்சு வழங்குகிற முறை இருக்குமானால் தேவையற்ற, அநாவசியமான வேலை அரசுக்குக் குறையும், வியாபாரிகளுக்கும் குறையும்.

வியாபாரிகளிடத்திலே அக்கறை கொண்டு நான் பேசுவதாகக் கருதக்கூடாது. வியாபாரிகளுக்கு நாம் ஏற்றுகிற சமை அத்தனையும் பொதுமக்கள் தலையிலேதான் போய் விடிகிறது. இராஜாஜி அவர்கள் முதன் முதலாக வணிக வரியைக் கொண்டு வந்தபோது, அவர்கள் சொன்னது மதுவிலக்குக் கொள்கையை நடைமுறைப் படுத்தவேண்டுமானால் இந்த விற்பனை வரியைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. அதுதான் அரசுக்குக் காமதேனு என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் அப்போதே சொன்னோம், அது பொதுமக்களைத்தான் பாதிக்கும்

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

என்று. இருந்தாலும் வேறு வழியில்லை என்பதாலே கொண்டு வரப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும் நிலைமை காரணமாக இருந்தபோது விற்பனை வரியை அடியோடு கைவிடுவதற்குத் தயாராக இல்லை. இன்றைக்கு இருக்கிற அரசும் விற்பனை வரியை அடியோடு கைவிடவேண்டும் என்று வாதிடுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. ஆனால் மதுவிலக்கை ஒரு பக்கம் தளர்த்தி பலகோடி ரூபாய்கள் வருமானம் வரக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால், அந்தப் பல்வேறு விதமான வருமானத்தை அதுவும் சாராயம் உற்பத்தி செய்கின்ற இடம், அதை மொத்தமாக விற்கின்ற இடம், அதற்குப் பின்னர் பொதுமக்களிடம் போய் பரவலாகக் கொடுக்கிற இடம் இவை அத்தனைக்கும் லைசன்சு விதித்ததற்குப் பின்னர், இதற்காக அவர்கள் ஏலம் எடுத்ததற்குப் பின்னர், ஏராளமான வருமானம் வருகிறது என்று புள்ளிவிவரத்தைச் சொன்னதற்குப் பின்னர், 150, 200 கோடி வருமானம் வருகிறது என்று சொன்னதற்குப் பின்னர், அதற்குள்ளே இருக்கிற நிர்வாகக் குறைகளைப் பற்றி நான் இப்போது பேசவில்லை—இந்த விற்பனை வரியிலே 20 கோடி 30 கோடி குறைந்து போனால் அரசுக்கு ஒன்றும் நஷ்டம் இல்லை. இந்த விற்பனை வரியைக் குறைப்பதன் மூலமாக, எந்த அளவுக்கு விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த முன்வரவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவாதம் நடத்துவது என்பது எதிர்க்கட்சியினர் தங்களுடைய உணர்ச்சிகளைக் கொட்டுவதற்கும், ஆளுங்கட்சியினர் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும் பேசுகிற விவாதமாக மட்டும் ஆகிவிடாமல் ஏதாவது ஒரு வகையில் பயன்தருவதற்காக அமைச்சரவைகூட இவைபற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் பொதுவிநியோக முறை தட்டுப்பாடு இல்லாமல் நாட்டிலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படித் தெரிவித்தது குறித்து அவருடைய வெள்ளை அறிக்கையிலே இருக்கிறது. அரிசிக்குத் தட்டுப்பாடு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரிசி வாங்குகிற காசுக்கு ஏழை மக்களுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏராளமாக இருக்கிறது. எனவே அரிசிக்குத் தட்டுப்பாடு இல்லையென்று சொன்னாலும்கூட, அதற்கு மாறாக நேற்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தந்தி ஒன்று தரப்பட்டு இன்று வந்திருக்கிறது. People starve for the past one week(.) Ration not supplied. இது தேவக்கோட்டைப் பகுதியிலிருந்து, அனுமந்தகுடியிலிருந்து வந்திருக்கிறது. இதுபோன்ற அனுமந்தகுடிகள் நாட்டிலே ஏராளமாக இருக்கின்றன. எத்னையோ பகுதிகளிலே, அவட்டாரத்து மக்கள் அரிசி வாங்கக்கூடிய வாய்ப்பு நியாய விலை கடைகள் மூலம் கிடைக்கவில்லை. இப்படி நிலைமை

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1981 ஆ. ஏப். 2]

இருக்குமானால் உடனுக்குடன் கவனிக்க வேண்டும். நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி இல்லை. எல்லா நியாய விலைக் கடைகளிலும் காலையில் கடை திறக்கும்போது பொருள் வருவதில்லை. எல்லாக் கடைகளும் திறந்திருப்பது கிடையாது. இப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதை உடனடியாகக் கவனித்திட வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, காய்கறிகள் விலை குறைந்திருக்கிறது என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்லவேளை சிறிது நாட்களாக மழை பொழிந்து வருகிறது. இருந்தாலும் இங்கே நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள், எல்லாக் காய்கறிகளும் விலை குறையவில்லை. பல இடங்களில் அதிக விலைக்குத் தான் விற்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதிலே அரசாங்கம் தந்திருக்கின்ற விலை உருளைக்கிழங்கு கிலோ 1.50-ஆனால் வெளியில் விற்கிற விலை ரூபாய் 2/-, அதேபோல தக்காளி ரூபாய் 1.55 என்று தரப்பட்டிருக்கிறது. அது அதிகாரிகளுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிற விலையோ என்னவோ-வெளியிலே 2.25-லிருந்து 2.40 வரை விற்கப்படுகிறது. சத்திரிக்காய் மட்டும் தான் நீங்கள் சொன்ன விலையில் கிடைக்கிறது. ஒரு வேளை விலை குறையலாம், அல்லது ஏறலாம், அது வேறு. எந்த அளவிற்கு மக்களுடைய பொருளாதார நிலை இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்கிறபோது இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல எல்லாப் பொருள்களும் பொது மக்களுக்கு நியாயவிலையில் கிடைக்க வில்லை என்பதை மறுத்துவிடக் கூடாது.

ஏற்கனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் சொன்னார்கள், காய்கறிகளை எல்லாம் கை வண்டியிலே போட்டுக் கொண்டு போய் விற்பதில் ஏழை மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், சைக்கிள் ரிக்ஷாவிலே போட்டு பி.ஏ. பட்டதாரிகளைக் கொண்டு காய்கறிகளை விற்க ஏற்பாடு செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஒருவேளை அதிலே இன்னும் ஒரு ரூபாய் விலை அதிகமாகுமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. இவ்வளவு தூரம் சொல்லிவிட்டு, ஏதும் செய்யப்படவில்லை. காய்கறி விலைகளிலே, காய்கறி விற்கிற நிலையிலே பொதுமக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கவில்லை என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

மற்றொன்று, நியாய விலைக் கடைகள் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன். இதை நிர்வாகம் செய்வதில் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல 100 ரூபாய் சம்பளத்திலே வேலை பார்க்கச் சொன்னால், எந்தப் பொருளை எப்படிப்பட்ட முறையைக் கையாண்டு தன்னுடைய லாபத்திற்கு, தன்னுடைய மறைமுகமான வருமானத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று எண்ணுகிற எண்ணம்தான் ஏற்படும். எனவே அவர்களுடைய சம்பளத்தை 150 ரூபாய்க்கு உயர்த்தினால்தான் கொஞ்சம் நியாய உணர்ச்சியை அவர்களிடம் எதிர்பார்க்க முடியும் என்று தெரிவித்ததைக் கவனிக்கவேண்டும்.

1981 ஆகஸ்ட் 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

நியாய விலைக் கடையிலே பண்டங்கள் வழங்குவது என்று சொன்னால் காலல 8 மணிக்கு மண்ணெண்ணெய் வருகிறது. காலல 8 மணிக்கு 400 பேர்கள் நியாய விலைக் கடையில் நிற்கிறார்கள். ஏனென்றால் 12 மணி ஆனால் மண்ணெண்ணெய் தீர்ந்துவிட்டது என்கிறார்கள். 8 மணியிலிருந்து 12 மணி வரை 400 பேர்கள் நின்று 150 பேர்கள் மண்ணெண்ணெய் வாங்கிக் கொண்டு, 200 பேர்கள் வாங்காமல் திரும்புகின்ற நிலை இருப்பது உங்களுடைய அரசாங்கத்தின் மீது குற்றச் சாட்டாகத்தான் அமையும்.

சென்னை நகரத்திலே புரசைவாக்கம், நுங்கம்பாக்கம், ஆயிரம்விளக்குப் பகுதிகளில் இருக்கிற நியாய விலைக் கடைகளை யாராவது அமைச்சர்கள் சுற்றிப் பார்த்தால் தெரியும். 7 நாட்களில் 2 நாட்களில் தான் பண்டங்கள் விரியோக்கிப் படுகின்றன. 2 நாட்களிலும் பெரிய கியூ நிற்கிறது. குடிதண்ணீர் கிடைக்காத கிராமத்திலே எப்படி வரிசையாகப் பாணை வைத்திருப்பார்களோ, அப்படி டின்னையோ, புட்டியையோ வைத்துக் கொண்டு கூடி நிற்கிறார்கள்.

ஒரு புட்டி மண்ணெண்ணெய் வாங்குவதற்கு ஏறத்தாழ 4 மணி நேரம் ஏழை மக்களுக்குச் செலவானால், 1 கிலோ சர்க்கரை வாங்குவதற்கு 3 மணி நேரம் செலவானால், ஒரு முறை அரிசி வாங்குவதற்கு 4 மணி நேரம் செலவானால்— நியாய விலைக்கடையிலே அந்தப் பண்டம் கிடைக்கிறது என்று நான்கு மணி நேரம் நின்றதற்குப் பின்னாலே, கிடைக்கவில்லையென்று திரும்பிப் போகக்கூடிய ஏமாற்றமான நிலைவருமானால், அதை விட வேதனையான நிகழ்ச்சி வேறு எதுவும் கிடையாது.

ஒரு பையன் போய் திரும்பி வந்தாலும், ஒரு பெண் போய் திரும்பி வந்தாலும், அந்தக் குடும்பத்திலே ஏற்படுகிற மனக்குறை எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கிறபோது நிச்சயமாக இதை மாற்றுவதற்கு வழி செய்யவேண்டும். நியாய விலை கடையிலே கார்டு நம்பர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த எண்ணிலேயிருந்து இந்த எண் வரை திங்கள் கிழமை, இந்த எண்ணிலேயிருந்து இந்த எண் வரை செவ்வாய்க் கிழமை, இந்த எண் வரை புதன் கிழமை பண்டங்கள் தரப்படும் என்று ஒரு முறை வைத்துச்— செயல்படுத்தவேண்டும். முறைகள் வைப்பதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை, அதைச் செயல்படுத்தலாம். இந்த நாளிலே வந்தால் இந்தப் பண்டம் உறுதியாகக் கிடைக்கும் என்ற சி) முறைகளை வைத்து வழி செய்யலாம். அரிசியை

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 27]

[பிற்பகல் 1.30]

விநியோகிப்பதில் முன்னால் ஸ்டாக் செய்த அரிசியை முன்னாலும் பின்னால் வந்தால் பின்னும் விநியோகிக்கும் முறையைப் பொது விநியோகத்துறை மேற்கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல் பழைய ஸ்டாக் தங்கி இருந்தால் அது புழுத்துப்போகத்தான் செய்யும்; மக்கிப் போகத்தான் செய்யும். எனவே சிவில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகள் அந்தநிலை ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

6. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(இ) வெள்ளை அறிக்கையின் மீதான விவாதம் தொடர்வது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது ஒன்றரை மணி கடந்துவிட்டது. மேலும் அவையின் நேரத்தை நீட்டிக்க வேண்டுமா அல்லது நாளை மீண்டும் விவாதத்தைத் தொடரலாமா? நாளை துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதம் நடைபெற்று, சரியாக ஒரு மணிக்கு விவாதத்தை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். நாளை மாலையிலும் பேரவைக் கூட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய அலுவல்களை எவ்வாறு அமைத்துக்கொள்வது என்று அவையின் கருத்தறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா: எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரின் உரையுடன் இன்றைக்கு முடித்துக்கொள்ளலாம் நாளை மாலையும் செஷன் இருப்பதால் பதில் உரையை நாளை வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நாளை சரியாக ஒரு மணிக்கு 'கில்லட்டின்' இருப்பதால் கேள்வி நேரத்தை ஒத்திவைத்துக் கொள்ளலாமா? இல்லை என்றால் இன்றைக்கு இன்னும் ஒரு மணி நேரம் நீட்டிக்கவேண்டும்.

திரு. என். சங்கரய்யா: ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் முக்கியமானது. ஆகையால் நாளை கேள்வி நேரம் இல்லா விட்டாலும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, நாளை கேள்வி நேரம் இல்லாமல், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதற்குப் பின் துணை மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு முன்னால் வெள்ளை அறிக்கை மீதான பதில் உரையை வைத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் முடிந்தவுடன் துணை மானியக் கோரிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு மணிக்கு விவாதத்தை முடித்துக்கொண்ட பின்னால் வெள்ளை அறிக்கை மீதான பதில் உரையை வைத்துக் கொள்ளலாம்.

1981 ஆகஸ்ட் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று பேராசிரியர் உரை முடிந்தவுடன் அவை ஒத்திவைக்கப்படும். நாளை கேள்வி நேரம் இல்லை. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் முடிந்த பிறகு வெள்ளை அறிக்கை மீதான விவாதத்திற்கு பதில் உரை; அதன் பிறகு துணை மானியக் கோரிக்கைகள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

7. அரிசினர் தீர்மானங்கள்—(ஆ) தொடர்ச்சி.

திரு. க. அன்பழகன் : என்வே, மத்திய அரசு மீது குறையைச் சொல்லி, அதன் மூலம் மாநில அரசு பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கின்ற முயற்சி நல்லது அல்ல. மத்திய அரசு எப்படி விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணமாக இருந்தாலும் நமக்குக் கிடைக்கிற வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி மக்களுக்கு நன்மை செய்கின்ற வகையில் பொது விநியோக முறை ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும், செம்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய வழிமுறைகள் வகுக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டு இந்த வெள்ளை அறிக்கை மீதான என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவலர்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 28-8-81-ந்தேதி காலை 9 00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.33 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

9. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

90. 24.6.1950 ஆம் நாளன்று முன்னாள் சுகாதாரத் துறையில் உருவாகி, 10.10.1950 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழின் பாகம் 1-ஏ-ல் 407-408 ஆம் பக்கங்களில் (ஆங்கிலத்தில்) வெளியிடப்பட்ட 463-ஆம் எண் அறிவிக்கையில் அனுமதிக்கப்பட்ட சென்னை மாநகரின் செனாய்நகர் நகர அமைப்புத் திட்டத்தின் சில வேறுபாடுகளை செய்தல் குறித்து [தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்டச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1972) 123(2) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது].

91. கிண்டியிலுள்ள சென்னை குதிரைப் பந்தயத் திடலுக்குள் நடைபெறும் மைசூர், உதகமண்டலம், பெங்களூர், ஹைதராபாத், பம்பாய், பூனா மற்றும் கல்கத்தா ஆகிய உள்நாட்டுப் பந்தயங்கள் மீது சில குறிப்பிட்ட வரிகள் விதிப்பது குறித்து 1-7-1981 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற வணிகவரிகள்-சமய